

UBL: BKNOOG 370

The image shows the front cover of a book bound in marbled paper. The marbling pattern consists of a dark, almost black background with irregular, light-colored (grey and white) organic shapes that resemble cells or marbled paper patterns. A small, white, rectangular label with a scalloped edge is affixed to the lower-left portion of the cover. The label contains the number '370' in a bold, black, sans-serif font. The book's spine is visible on the left edge, and the top and bottom edges show the thickness of the pages.

370

Boekenroogen

370.

MILDERNED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

D E

Fol.

AMSTERDAMSE

GAAREKEUKEN,

MET DE

BLYHERTIGEN

OP-DISSER.

Dooz Jonge en Oulven / Mannen en Vrouwen /
Dyfters en Dyers / Droevers en Dypers /
Verders en Verderinnen / Aefhebbers van 't minnek
Matroos en Soldaten / Procureurs / Advocaeten /
Dooz Stee-luy en Boeren / Staet niet te loeren /
Kiest vooz klepne prijs / Dees Dis met veel spys /
Dooz veelderichmonden; Dog meest vooz gesonden /
Tot geen voedsel vooz 't Lijf / Waer vreugd en tijde
berdyfs; Want dit moetje weten / 't Is om te zins
gen en niet om te eten.

Alle op de Nieuwste en aengenacimste Voysen.

Den Sesden Druk.

7 Gastmael van een Advocaet die zyn zelf inbeelden
dat hy dood was, en hoe hy hersteld is.

Voys: Van de Parnassus Berg.

7 Gozd wat 'er is bedreven / Dzienden kunsterd na
die Lied / Dat ik te kenne geben / 't Is tot Rot-
am geschied / Al van een Advocaet /
er schzander in der daed / Hoe dat hy op een tyd /
aekte zyn zinnen quyt / Dan 't Regchuyts quam hy
eden / Daer hy had een zaek bepleyt.

Boekenroogen

370.

Zoo als hy thyns quam treden / Ging hy aenfronts
a zijn bed / De Vrouw die dagt op heden / Wel wat
s mijn man dog let / Dat hy so sonder praet / Cer-
stond na bed toe gaet: Zy sprak mijn lief minjoot /
Wat is u droefheyd groot; Hy septe laet mijn legge /
Want gy ziet dat ik ben dood.

Dat deed de Vrouw verschrikken / Dagt wat raer
beschept is dat / Sy wou hem wat verquicken /
Met wat wijn of ander nat / En komt soo by haer
Man / Heeft hem gesproken an / Het is tot u geryf /
Hy sprak tegen zijn Wyf / Ik ben al upt de Wereld /
En als de dood soo styf.

Zyn Vyanden wilt het weten / Quamen kijken
wat hem schozt / Gy dient wel wat te eeten / Of gy
doet u lijf te kozt / Sy praten soet en sagt; Maer hy
sloeg het geen agt / En dan eens met geweld / Maer
hy bleef zo gesteld / En sprak ik ben gestozven / Van
de dood ter neer geveld.

Daerom laet mijn nu rusten / Want al die gestoz-
ven zijn / Geen eeten meer en lusten / Of zy weeten
van geen pijn / Wat helpt mijn het bzoed / Want ik
ben nu al dood / So beelden hy hem in / En 't stont
vast in zijn zin / Het praten mogt niet baten / 't Was
om niet wat men begun.

Het duerde seiven dagen / Dat hy niet in 't minst
gendoot / 't Was hem in 't hooft geslagen / Want hy
meenden hy was dood / Het wasser nu aen toe / En
hy sou ster van doe / Maer men bedagt een list / Daer
hy niet af en wist / Sy dekete daer een Tafel / M
veel spijsen opgedist.

Cerstond quamen de Lieden / Die men daer had
toe versogt / Op dat het zou geschieden / 't Scen da
zy hadden bedogt / Die gingen haer onthleem / Co
op haer naekte leem / Daer ober een wit hemd / Ge
lyk men is gewend / Gelyk als doode Lypden /
Sitten aen de Tafel jent.

Zy aten en zy dzonken / En zy waren seer verheer
De zieken lag te ronken / Dogt wat hooz ik dat
hooz vzeugd / Hy sprak niet goed satsoen / Wel wat
s hier te doen / Ik hooz een groot rumoer / Wat
nyker of zijn moer / Wat zitten daer booz menschen
Ten een Tafel op de bloer.

Zy spraken wy zijn dooden / Die hier zitten aen
den dis / Wy komen u nooden / Om te eeten vlees en
dis / Wy leven soet en wel / En hebben geen gequel /
Wy dzinken ook de Wijn / En weten van geen pijn /
Gy zyt nu kozt gestozven /
Komt wilt niet ons vzoelyk zijn.

Ben zieken sprak niet wonder / Wel eeten de doo-
den dan / Dat is al wat besonder / Ja soo sprak een
doode man / Wy eeten onbevzeest / En verwaken
nise geest / Komt ook hier meede by / En zet u nebens
hy / De zieke sprong upt 't bedde /
En ging zitten in de rep.

Hy at soo veel hem lusten / Met de doode altemaer
Men gaf hem wat tot rusten / In een zopke booz zijn
quaet / En dat met groote list / Sonder dat hy het
wist / Hy dogt het warre sijn / Al dooden die daer
sijn / Daer hy mee sat te eeten;
Maer het was een loofse schijn.

Coen ging hy leggen slaepen / Wel tien uren ag-
er een / Sonder eens te ontwaken / Of te roeren
do het seheen / Zy dagten hy was dood / Maer 't
had voozwaer geen nood / Want hy quam naderhand
deder tot zijn verstand / Coen loofde zy den Heere /
Want het komt van hoger hand.

Minnaers klagt, over het aflterven van zyn Bruyd:
tem: Als 't begint.

De Jonge Dogters die u steld tot minnen /
En wilt u zinnen niet zetten soo vast / Want de
Jong:

De Amsterdamsche GAARE-KEUKEN.

Sukmans zijn wankeelbaer van zinnen /
 Op doen u doolen Lief by dag en nacht.
 Daer is mijn hert schoon lief ik min geen ander /
 Daer is mijn trouw schoon lief neemt het in eer /
 Maer soo ik zie dat gy bemind een ander /
 Ik neem 't sou of en geef 't jou nimmer weer.
 O wyede dood wat heb u misdreeven ?
 O wyede dood wat heb ik u misdaen ?
 Dat gy mijn Bruyd in 't best al van haer leeven /
 Met sulken pijn komt in het Graf te slaen.
 Og ! og mijn hert begon mijn te bezwijken :
 Doen ik mijn Lief sag op de Barie slaen :
 En doen ik haer moest volgen ag 't Lijken /
 Ik meenden in mijn traenen te bergaen.
 Doen ik aen 't graf quam daer zy in son leggen /
 'k viel op mijn knien en riep overkluyd :
 Adieu dan Bruyd van mijn verdoelde zinnen /
 Adieu mijn Lief adieu mijn waerde Bruyd.
 Son ende Maen Sterren en koele Winden :
 Komt helpt mijn uyt de wereld met 'er spoed /
 Want al wat in de wereld is te vinden /
 Kan mijn noopt geven sulch een bly gemoed.

De Vermakelyke Vlooye Jagt, gehouden tusschen
 een Moeder en haer Dogter.

Voys: Van Kleyne Philipje.

Wel Dogter heb syder de krietwel in 't gat ?
 Jou billen die dyllen of scheerje ze wat /
 Leg stil als een meyd / 'er dat ik jou smyk /
 Het is of je gat op een hekelteje rijd.
 Wel moeder daer is 'er een blooy in het bed /
 Die sal ik bekruppen versuppen 't wed /

Met de Blyhertigen OP-DISSER.

Op hijt mijn een stip / Op hippelt hip hip /
 Op seukt en hy steekt en hy gaet 'er wip wip.
 Want gisteren zat hy ook in mijn kous /
 Hy is byyn van krupn gelijken een Smous /
 Ik zat hem toen rad / So digt aen zijn gat :
 Maer hy is gaen wippen en setten zijn spat.
 Heeu Dogter dat is 'er geen blooien bedryf /
 Die herrie nacht-merrie rijd u op het lijf /
 Waer komje van daen ? Jou leden die slaen /
 Of hebje de Maen aen den Hemel zien slaen.
 Ja Moeder het is 'er de koster zijn Zeun /
 Hy aept en hy paeyt my so meenigen deun :
 Uyt zuybere min / Met hert ende zin /
 Hy salder mijn maken tot een kosterin.
 Heeft dat 'er de koster zijn Zoentje gedaen ?
 Hy sal tot zijn Bruyde u trouwe hoozt aen /
 Heeft hy 'er een blooy / Gezet in u koop /
 So geeft hem het hutje en muttje tot soop.
 Og Moeder de koster en wilder myn niet /
 Dien spotter en potter lagt met myn verdrict /
 Hy zeyd dat hy noopt /
 Myn kous heeft geblooyd :
 Het is als de roosen booy zwijnen gestrooyd.
 Wel dogter dan gaene wy na den Paslooy /
 Wy zullen 't hem seggen en leggen te booy /
 Hoe dat dese gast / 'er heest vercast /
 Dat zulke dingen geen koster en past.
 Ja moeder dat kander niet helpen aen /
 Dat blooien en plooyen dat heest het gedaen /
 Ik zalder met blyt / Wel wagten altijd /
 Dat mynder geen bytende blooy en beschept.
 Hoozd Dogter's en maegden doet na mynen raed /
 En kriegelt en spiegelt u al aen mijn staet /
 Ik zit in 't geween / Met een blok aen 't been /
 Byten u de blooien soo vangt se alleen.

Een Nieuw Lied van een Avonruurlyke Wandel-
delaer.

Stem: Jonkmans trekt uyt 'er muyten.

En tijd niet lang geleden / Als ik mijn ging ver-
reeden / Sabonds al vry wat laet / Soetjes door
de Warindegstraet / Het was al in de Maneschijn /
Vond ik een Meysje alleyn / Al in haer stoepsjen staen
En ik sprak haer aldus aen.

Alder soetste Dindinne / Vergaet gy hier u zinne /
Wat is u eenigheid / Zy ik alderlieffte meyd / Aech
moet ik u gezelschap zyn / Alderlieffte haer van mijn
Ik sou mijn Lijf en bloed / Stellen voor u Liefste
soet.

Ja zeg zy Jonkman aerdig / U Persoon lijkt het
waerdig / Kom zie wat by mijn neer / Want het is
het mooiste wees / Mijn Dyon en Meester zyn van
huys / Dat 's voor mijn een droevig kreys / Den tijd
als mijn so lang / Ook ben ik so droevig hang.

Wy

Wy praten wat van 't minne / Ik raekte mooptjes
binne / Met dit soet venus die / Bloed wat hadden
wy plezier / Het was 'er Het-pot en de nagt / wierd
heel mooptjes doorgebracht: In vreugd en vroolyk-
heid / Met dese lieve dienstmeid.

Wy raekten wat aen 't malle / Zy is voort neer
gefallen / Op 't sagte Ledikant; Bluste wy ons
minne-vreugd: En doen sprak dese schoone bloem:

Ah waer gy wijd Vreugdgom /
Liefste schenkt mijn u Crout /
En maakt my dog nu u Vreugd.

Toe sprak ik met betamen / En dat sou ik mijn
schamen / Ik ben jou hartje Lief / Dankbaer voor u
soet gerief: Dan sat ik mooptjes in de stont / Foep
wel hep dat doet geen hond / Weet alderlieffte soet /
Dat mijn lust al is geboet.

Gozlof gy Dogters teere / Strijd altijd voor jou
Eere / Doet niet als dese maegd / Die het kansje so
ligt waegd / So hoeft gy u bedroefde daed / Als het
sontijds is te laet / Niet te beklagen waegt /
Altyd voor vryl bejaegt.

Samenspraek tusschen Moeder en Dogter.

Voys: Jonkmans trekt uyt 'er muyten.

Dogter.

Vreugd Moeder ik wil paren / 'k Ben oud genoeg
van jaren / En wilt my wel verstaen /
Want de besten tyd komt aen / 't Is een Ruiter die
my vryd / 'k Wil met hem trekken na de steyd /
Dan ben ik uyt de pijn /
't Is verdriet alleen te zyn.

Moeder.

Gy zyt maer vyftien jaren / Mijn Dogter laet dog
baren / Den Ruiter met zyn Paerd / Want gy zyt
my.

A 5

mijn Lief en weerd / Wat sult gy in het Leger doen ?
Dooz een song en teer satsoen / Doet vyz na mynen
raed / Eer gy u beklaegt te laet.

Dogter.

° Og moeder ik sal 't wagen / In 't bloejen van mijn
dagen / En trecken upt de Stee / En gaen met den
Kuyter mee ; Want in den Krijg word men ge-eerd /
En hy heeft myn dat geleerd / dat ik met desen Veld/
Eenen Somer wil na 't veld.

Moeder.

Margriet wat sult gy maken / daer de Canonnen
kruken / Meemt liever eenen man / die een deftig an-
bage kan / dan kunt gy nemen u plezjer / Want in
den krieg is veel getier / 't Is wel een droef bedryf /
Die wil zyn een Kuyters wyf.

Dogter.

Hy is zoo'n braven kicrel / Drou Moeder als een
peccel / En daer toe blond van hape / En hy is maer
agtien jaer / Wat zyn de Jongmans in de stad / Een
Kuyter weet van dit of dat / En hy my soo bemind,
Of ik waer een Konings kind.

Moeder.

De Liefde sal verdwynen / Margriet in duyzend
pijnen / Met slagen in overbloed / Ziet vyz booz utu
wat gy doet / Hoe sult gy nog beladen zyn / Met het
Kuyter en Karrebijn / Wanneer de minne-lust / Van
den Kuyter is geblust.

Dogter.

Ik sal hem niet verlaten / Om duyzend schoone
Onkaten / Want de liefde is so groot / Al sloeg hy
myn half dood ; En wilt mijn reden wel verstaen /
Ik heb van hem zyn Trouw ontfaen / 't Is een so bra-
ven gast / Die op zynen dienst wel past.

Moeder.

Moeder.

Margriet ik ben ver slagen / En ik moet nog eete
vragen / Wilt gy blyven by my / Dooz een kield van
louter zn / En eenen Cooten abundant / En op utu
hozt een Diamant / Wilt by my blyven thuzs /
Daer toe een Diamante kruys.

Dogter.

Og neen Moeder verheven / Den Kuyter slaet ge-
schreven / Vast in mijn teer gemoed / Houd vyz u geld
en goed / Want utu praet ben ik al moe / Adieu ik trek
na 't Leger toe / Daer mee trok Gzietje los /
Met den Kuyter upt den Vos.

Herders gezang, tuffen Philander en Rosemond.
Voys : O schoon verweelde Dageraet.

Philander.

O Ziel verboerde Rosemond / Gy hebt mijn hert
gestolen : Ag wilt genesen mijne wond / Of an-
ders moet ik doolen / Om u myn overschoon Godin /
Hebt deerenis met mijne min / En laet mijn troost
verwerben / Of anders ik ver smelt in rou / Om utu
mijn overschoon Jonkvrouw / So 'k u sou moeten
derven.

Daerom mijn schoone veld-Godin / Kom ik hier
booz u knielen : Tot rijken van opregte min / En een
ver liefde Ziele : Daerom mijn Engei laet eens af /
Langer te plagen en so straf / Altyd te weder leggen /
Mijn zugten ende soet geblep /
Die ik al om u schoone lep /
En daer by te ontseggen.

A soete min en lieve mond / Dat mijn jonkherc
doet quessen / Ag laet ik dog o Rosemond /

Mijn

pijn soete doost eens lessen / Van kussen aen u liebe
 mond / So word mijn min-ziele hert gesond / Van
 alle quaet genesen; So sal ik u mijn schoone dan /
 So lang ik leef en blijf u dan /
 Altyd dankbaer wesen.

Rosemond.

Philander ik weet niet watje schort / Of wat 'er u
 mag deeren / Is 'er u wat gedaen te kort / Dat gy
 komt lammentceren / En gaet te kermen en zugt /
 Of is het dat ik van u blugt / En wil u niet bein-
 nen / 'k Seloof boozseker dat het is /
 Maer Herder gy zijt daer in mis /
 En gy zult niet gewinnen.

Want ik haer 'er al u geblep / En wil na u niet hoo-
 ren: Ik hou mijn sanghert uyt de lep / En blijf ge-
 lgh als vooren / Alleenig in het groene dal / Om met
 mijn Schaepjes over al / Heenen te konnen dwalen /
 Al by een beek of koele bron /
 Om booz de hitte van de Zon /
 Wat adem te gaen halen.

Daerom Philander gaet van hier / Want gy zult
 niet gewinnen / Dooz al u kermen en getier / Wilt een
 ander gaen minnen; Ik weet u kermen en gesugt /
 Is 'er eplaes maer om de klugt / Om mijn maer te
 verlaten / Als gy jou wille had van mijn /
 Dan sou jep mijn laten in pijn /
 En dan nog eeuwig haten.

Philander.

Ag Engel soete Rosemond / En wilt dat dog niet
 denken. Ik wou dat ik in den afgrond / Van sonden
 aen mogt zinken / Of dat al het hels gespuys /
 Quam met een naer en groot gedruys / Van lit tot
 lie mijn kurven / Daerom mijn overschoon Godin /
 Steld die gedagten uyt u zin /
 En laet ik u hermiten.

Rose-

Rosemond.

Philander dooz 't aenhouwe lang / So hebt gy mijn
 verwonnen / Ik weet het weygeren biet u bang /
 Dat ik u geen liefd' wou sommen / Nu gy ingn vryheid
 hebt ontmand / En mijn bemind en blijft konstant /
 Sal ik u weer beinmen / Daerom laet varen u ge-
 sugt / En al u doerbij ongenugt /
 En laet ons maer beginnen.

Lof van den BOGAARD.

Op een schoone Voys.

Ik wil met de koele Mey / Een Lied zingen in de
 Mey / Komt gy Dymphen Veld-Godinnen /
 Komt in onse groenen Hof:
 Laet ons samen gaen beginnen /
 Zingen van den Bogard lof /
 Van den Boogaerd komt het al /
 Dat den Mensch wel smaken zal:
 Appelen / Peeren / Krieken / Kerfen /
 Noten / Misspelen / Druyden soet /
 Appelkosen / Pruymen / Perzen /
 Bezie-en in oberbloed.

In den Bogard wast het al / dat de reuk verqust-
 ken sal / Alle de Bloemkens groot van waerden /
 Zyn daer van diverse koeur /
 Al dat daer spruyt uyt der Aerden /
 Geeft al even soete geur:
 In den Bogard wast het al /
 Dat u hert verbarschen sal:
 Versche Dingen en Lammenen /
 Daepen en Castanien /
 Soete Amandels en Citroenen /
 Appelen van Oranjen.

In

In den Bogaerd hoor'd men 't al /
 Dat den geest vermaken sal /
 Ziet de Vogels daer eens zwieren /
 Exters / Hannens / Papegaey /
 Meesen / Meerels en Bravieren /
 Naben met de Bontkraey :
 In den Bogaerd zingt rael /
 Soet / soet / soet / den Dagtegael :
 Ook de Lpsters / Dinken / Muffchen /
 Singen daer heel dagen lang /
 En men hoor'd daer ondertusschen /
 Hoekhoek / Hoekhoek eenen zang.
 In den Bogaerd komt met blyt /
 Flora op den vzoegen tyd /
 Die de bomen komt verciereu /
 Met haer Bloemkens wit en rood /
 Die de groene Landwerieren
 Hpt doet spzupten klijn en groot :
 Jupiter toond met 'er daed /
 Dat den Bogaerd hem aenstaet /
 Want hy geeft hem zynen segen /
 Dooz den morgen douts seer soet /
 En zend hem den koelen regen /
 Die de vuzigten wassen doet.
 Ziet Apolko Jong van Jeugd /
 Met zyn Muziek vol van vzeugd /
 Komen in den Bogaerd speelen /
 Op haer Gieters ende Fluyt /
 Op haer Harpen ende Deelen /
 Maken zy een zoet geluyt /
 Als Diana groot ge-agt /
 Seer vermoept is van de Jagt /
 Komt haer in den Bogaerd wassen /
 Men een zupbere Fonteyn /
 Op dat haer niemand sou verrassen /
 Want zy was een Maget teyn.

Phebus speeld den Serbiteur /
 Men den Bogaerd niet faveur :
 Want hy is daer alle dagen !
 Met zyn klare Sonneschyn :
 Ryd daer om met Paerd en wagen /
 Sonder eens vermoepd te zyn :
 Luna schijnd ook seer jaloers /
 Op den Bogaerd met secoers ;
 Al komt hy daer alle dagen /
 Zy besoecht hem in de nacht :
 Zy rust op die groene hagen /
 Die verligt zy dooz haer kragt.
 Die den Bogaerd dan bevind ;
 Die sal zyn den goeden vzynd ;
 Want die Goden altyd geven
 Men den Bogaerd eer en prys /
 Om dat zy daer so in leven /
 Als in een schoon Paradijs :
 In den Bogaerd staet seer kloekt /
 Meer den Echo in een hoekt :
 Roept gy Boeren / hy roept Hoeren :
 Roept gy Frans / so roept hy Hans :
 Roept gy zepken / hy roept eyken :
 Roept gy Jan / soo roept hy An.
 Als den Bogaerd staet in 't groen /
 Komt dan eens omtrent de noen /
 En bzyngt mede diber sche spysen /
 Met een vaetje kinse Wijn /
 Met wat Snippen en Patrijfen /
 Op zult daer wel vvolghk zyn /
 Zynden loofd den Heer seer soet /
 Die den Bogaerd wassen doet :
 Loofd den Heer vooz zyne vuzigten /
 Loofd den Heer van 't groen gewas /
 Loofd hem en segt met genugten /
 Met my Deo Gratias.

Die wil proeven eer hy trouwd,
Wis het hem te laet berouwd:
Soo aen een Quezel is geschied,
Soo ons verklaren zal dit Lied.

Op een nieuwe Voys.

Wilt byp aenhooren / Gy Quezels Jong en
oud / Wilt u niet scooren / 't Gebeurt 'er soo
meenig fout; 't Geen ik byeng voor den dag:
Hoe een Quezel gelag / Sint Gilles wilt het weteen /
Maer wie den Vader was /
Is haer bergeeten.

Tot Bacchus tranen / Was zy altijd gewend /
Het zijn de banen / Die meenigen Dogter schend /
Quam daer een lustig kwant / Zy toonden haer ga-
lant / Om tegen hem te praten;
Alwaer 't een Luptenant /
Wierd ingelaten.

Met die Hollanders / Een jonge Serbiteur /
Heeft zy gewandeld / Zy docht op geen getreuw;
Het schijnt dat dese quant / Blusie haer minnebrand /
Van dees devote Quezel /
Zy hiel meer van de man /
Als van het leesen.

Zy ging al treuren / Zy was bezugd wat spijt /
Niemand kon speuren: Wat zichte dat zy lijd /
De Moeder sprak myn kind: Hebt gy Colijk of wind
Gy zijt soo kleek van weesen /
Daer toe soo dik van buyk /
't Mag 't water weesen.

Men

Men ging straks halen; Erpzes een Medicijn:
Om de Dogters qualen / Te helpen uut de pijn /
Den Barbier quam met spoet moeder hebt goeden
moet / 'k sal u Dogter genesen / Dooz een klisterie
sagt / Of dooz puzgerren.

Zijn medicynen / Waren so veel als wind /
Om te verdwynen / Sy Was bezugt met kind /
Den Doctoor quam laer by / moeder geloof het my /
Wilt byp een Doozdouto halen /
Hier helpt geen Medicyn /
Dooz dese qualen.

De moeder dit hoorde / Was 'er bedzoest van zin /
'k Zou u hermaorden / Gy Hoer en gy Felin /
De schand die gy ons doet / Sprak zy geheel verwoed /
't Is schand voor al de Quezels /
En Heer Oom sal u noopt /
Meer absolbeere.

Moeder wat plagen / Segt gy dit quaet van myn /
Ik ben een maget / Nog supber ende reyn /
Maer korten tijd hier naer / Wierd men wat bycemts
gewaer / De Quezel kont 't niet beynsen /
Het lebend water kwam /
Wie sou het peynsen.

Wat nieuwe maere / De Quezel kreeg een kind /
Sy wist geen Vader / Te noemen lieve bynd / Dat
was Colijk Kompas / Daer zy so zick van was /
't Zijn Quezels goede werken /
Sy wil de wereld wijd /
Al mee versterken.

Gy Quezels teere / Als u Doozto Venus wigt /
A hertje seere / Doozschiet met zijne schigt /
Crouwt liever een jong kwant / Soo komt gy in geen
schand / Dit is regt uut gesprooken /
't Is beter tien gemaakt /
Als een gebrooken.

B

Vryagis

Vryagie tussen een Jongman en een Dogter.

Op een nieuwe Voys.

Jongmans trekt upt'er muypen / Gaet met u Lief
na buypen / Al in dat groene dal / Daer de Dog-
len zingen al / En hebt gy een lief die u mint / Dier
dat gy haer hert verwint : Dilt u niet lang beruen /
Doet als haer Vader heeft gedaen.

Ik ging mijn lef vermeyden / Buiten aen een groen
heyde / Alleen op mijn pleyzier / Want ik sogt een De-
nus dier / Daer vond ik een meysje aen een kant / met
blau blommetsjes in haer hant / Doen ik dit wiert ge-
waer / Voegden ik my straks by haer.

Ik zey mijn Engeline / Gy zyt die ik beminne /
Mogt ik eens troost ontsaen / Al mijn klagen was
gedaen / Mogt ik eens nemen mijn pleyzier / Ik song
'er een deuntje na de zwier / Ag overschoon jongvrou /
Ik schonk u terstond mijn Trouw.

Jongman al u flattatie / Dat is maer om de gra-
tie / En om te winnen mijn hert / Dan waer ik in dzuk
en sinert / 't Is om te plakken mijn bloemtsjen teer /

Dan

Dan was het adu u mijn Beer / En gy steekt u schuif
van lant / Dan bleef C to in groot schand.

De Hemel sal getuppen / Hoe ik sal booz u knigen /
mijn overschoon Godin : Die ik als mijn ziel bemin /
Lieber liet ik mijn dootslaen / Als u te verlaten gaen /
'k Croft lieber upt het Land /
Als te bzingen u in schand.

Jongman houd op van klagen / Ik sal 't mijn vas
der vragen / Of 't hem believen sou / Om te wesen u
Huyvrou : En toen ik by haer vader kwam / Met
mijn alderlieffte Lam ; Doen vzaegden ik hem syn /
Of het mijn Huyvrou mogt zyn.

De Vader sprak met eeren / Zy is nog jong en teer
re / Waer ik ontfegse u niet / Bzingtse mijn in geen
verdriet : Ik wensch my veel geluk daer mee / Leest
met haer in rust en vree / Tot dat gy zyt te saem /
Twee zeltjes in een Aghaem.

Den vergramde Minnaer, verlatende zyn trouw'loose
Matres, en nemende zyn toevlugt tot Bagghus.

Stem : Van Barcelona.

ASwat valt het minnen / Bedzoest en bitter hert /
Die zyn hert en zyn / Steld op de min / Waer
hem somtyds veel sinert / Ag bedzoefde minnen !
Hoe hebt gy mijn zinnen /
Getrokken eerloose meyd /
Hoe hebt gy my verleyd.

B 2

Lastes

Lafter moet ik spreeken / Dan u ontroutwe maegd /
Gy zyt die geen / Daer ik om ween / Die myn ge-
stadig plaegd / Hebt gy niet mijn zinnen / Betrock-
ken tot minnen / En nu laet gy my tot spot /
Loopen booz pder zot.

Hebt gy niet gezworen / Trouw te zijn tot'er dood /
Hoe komt dat gy / Segt snoode Pyp : My nu helacs
berstoot ? Denkt gy hy sal sterben / Als ik u moet
derben / Neen ik stel malle zottin /
Mijn he t boozt van de min.

Minnaers zyn maer slaven / Altijd vol zoeg en pijn
Ik sal mijn leet / Dat ik wel weet / Met een heider
glas wijn / Lustig of gaen spoelen Laet de min-
naers woelen : Weg met al die mallighepd /
Ik sag wat met de mepd.

Laet ons bzuugd hantceeren / Terwijl 't ons beuren
mag : O kockle wijn / Hoe smaekt gy mijn / Aboes
op dit gelag / Lieber dood gedzonken / Als in nu
berfonken / Minnaers doet gelijk als ik /
Houd u npt Venus srick.

Een Ni.uw Minne Lied, van een Jongman en een
Jonge Dogter.

Voys : Van de Quezel.

Mijn hoop mijn leven / Flora mijn tweede ziel /
Dan God gegeven / Die ik so waer dig hiel /
Gy zyt mijn liefste soet / Booz u sal ik mijn bloed /
Altijd stellen te panden / Daer is een King op tr aut
Al van mijn handen.

Al u flattatie is al om niet gedaen /
En u discatie / Wilt op een ander gasn :

Gp

Gy zyt so vals van grond Hoe speelt gy met de mond
Og ! og ! hoe kont gy praten / Van Sterre / Son en
Maen / Als uptgelaten.

Flora mijn waerde / Mijn alderlieffste soet /
Die ik op aerden / Apt repne liefde groet :
Ik ben een songen held / Van liefde dat ik smelt :
De Goden zijn getuygen / Dat ik booz u Godin
Sal neder bupgen.

Ik haer effceeren / Jonkman staet myn niet aen /
Wilt retireeren / En op een ander gaen :
Ik ken de Jonkers wel / Die dooz het minnespel /
So saet weten te praten / Als een Maegd is in gequel
Gaen y haer sraten.

Godin mijn herte / En sal noopt van u gaen :
Booz dat mijn smerte ; En drik sal yjn gedaen ;
Helpt mijn upt de nood / Ser sal de bleeke dood /
Mijn leven heel verflinde / Dat ik mijn lief haer schoot
Ontrou sou binde.

Laet ons niet ceren ; Mijn lieffste Lief en hert /
Al doen berkeeren ; Ons droebe minne smert ;
Een kusje booz u mond / Dat maekt mijn hert ges-
zond ; Laet alle droeshyepd varen ;
Dat wy in eer en deugd / Te samen paren.

Speeld nu op siaren / Op Bas / Fiool en Fluyt /
Gy Venus scharen ; Flora die is de Bzuyd :
Wilt maken cenen dans ; Al om die maegde krans /
Gy maegden algelyken / Dans met den Bzuydes-
gom / En wilt niet wijken.

HERDERS Gezang.

Voys : Wanneer de Zon 't morgen rood.

Lestmael als ik met droes gezugt / Sat by een
Beek te weenen / Om dat Climene nam de blugt /

B 3

Ik

Ik riep haer na waer henen / Mijn Lief Climene
hoe so schuw? Daer ik geen ander min als uw /
Hoe kondt gy my begeben? Ontrecht gy my u soet ge-
figt: Mijn troost mijn vzeugd myn Sonne ligt:
So berooft gy my van 't leven.

Ik riep haer na ag wzeede stae: Zp wist van geen
erbermen: Og toond u minnart dog genae: Sal ik
vergeefs staeg hennen: Daer wel dan bliet lang
berg en dal: Dooz bos en veld ik zweer ik sal: Hoe
seer gy zijt verbolgen: Ja waer gy blugt mijn her-
gaet mer: Tot aen de uysterste der Zee:
Sal u mijn min verbolgen.

Verlaten dus bleef ik alleen: Bedroeft in mijn ge-
dagten: Met kwam Philander by my teeen: Weg
met die soete klagten: Wat zugt gy om die laffe min-
Ziet hier heb ik wat anders in: Dit is het sap der
druyben: Proeft van dees onvervalste Wijn: Wiens
glans dat tart het schoonste robyn:
A smert sal haest verstoppen.

Ik nam het glaesje dan met vzeugd: En bzagt het
aen mijn lippen: Ag Bagghus nat gy doet mijn
dengd: Ik liet het binne sluppen: Ik zep mijn vzeugd
dat gaet u booz: Kom volgd myn op dit helden spooz
Dit teugje sal wel smaken: Als men zijn Liefs ge-
sondhepd dzinkt: En lustig met de glaesjes klinkt /
Dan kan men vzeugde maken.

Philander schonk staeg Gazibus: Hier was geen
smert te binden: Ik gaf het glaesje kus op kus: In
plaets van mijn beminden; Min ik de straeltjes van
het wat: Du Bagghus ziels verkwikkent nat /
Heest al mijn smert benomen: Maer als ik poopden
keer op keer: Een daffe slaep wierp my ter neer:
Doen begon ik soet te droomen

Mijn dogt dat ik dooz 't schaduw sag: Van
digt geboomt en bladeren: Dat my Climene met ge-
sag: En blymoedig kwam naderen:

Kom

Kom riep ik boedster van mijn ziel:
Ik neder booz u schoonheid liniel:
Sal ik nu troost verwerpen:
Want als gy langer blyft so straf;
Soo rukt gy my van 't leven af:
Ik moet dooz Liefde sterben.

Neen zepse Damon weest gerust:
Gy zijt mijn wel beminde:
En gy mijn liebe lebens lust:
Komt gy zelfs Daman binde?
Ja lief al scheen ik booz u schuw:
Hogtans mijn hert was staeg by uw /
Wat boeld mijn ziel vermaken:
Komt woegt u lebens mijne zp:
En laet ons vzeugde met ons bep:
Eeuwig in liefde blaken.

Op namen dan saem onse rust:
In 't midden van de Rosen:
Mijn hart ontsloot dooz minne-lust:
Mijn Lief Climene aen 't bloosen:
Maer als ik met mijn schoon Godin:
Sou op den Altaer van de min:
Doen lief dens Offerhaude:
Verdween mijn vzeugd ook weer ter ston:
Wakend ik mijn bedrogen vond:
Het glas nog in mijn handen.

B e

De

Den Kraeyende Moolnaer, die zyn zelve inbeelden
een Haen te wesen, en als de Haen Kraeyden zoo
kraeyden hy ook.

Voys: Jonkmans trekt uyt 'er muynen.

Hoorde toe men zal 't u zingen / 't Zijn alsoo rae-
re dingen / Een Moolnaer hoorde aen / Meen-
den dat hy was een Haen: Den Haen die kraeyde
hoekere hoe / Den moolnaer riep doet de deur toe /
Altijd kraeyt den Haen / En den moolnaer agter aen.
So dza den dag komt bacjen / Den Haen begint te
kraeyen / Den Mulder kreeg een beuk / Tuk / tuk /
tuk / tuk / tuk / tuk te geuk / En kraeyt dan mee ik
weet niet hoe: Hoekere hoe hoe hoe / Altijd kraeyt de
Haen: En de Moolnaer agter aen.

Den Mulder dacht met zinnen / Hy was Haen van
de Hinuen / En ging ook sonder jok / Kruppen in het
hoender hok / Als hy zat booz de tralien doe / Kraey-
den hoekere hoe / Altijd kraeyt den Haen /
En de Moolnaer agter aen.

Hy wil de Henne meden / Gelyk de Haenen treden:
Hy roept ook met gejeuk / Tuk / tuk / tuk / tuk / tuk /
tuk /

tuk / tuk / te geuk / En pikt haer in het kupsse soet /
als de haen zyn hemmen doet / altijd kraeyt den haen /
En den Moolnaer agter aen.

So dza het hok staet open / De hoenders daer int
lopen / de Moolnaer hoorde aen / Gaet tusschen de hoen-
ders staen / En dan so krygt hy weer een beuk / Tuk
tuk / tuk / tuk te geuk / Altijd kraeyt den haen /
En den Moolnaer agter aen.

Den Mulder onderhoolen / Klom boven op de mo-
len / En daer kraeyden hy toe / Hoekere hoe hoe
hoe / Hy strekten daer zyn armen wyd; Gelyk een
een Haen zyn wicken spjnd: Altijd kraeyt den haen /
En den Moolnaer agter aen.

Den Moolnaer wou bliegen / En ging zyn selfs
bedriegen / Zyn armen liet hy gaen / als de vleugels
van den Haen / hy bloog daer mee soo ligt als loot /
En viel van boven in de sloot;
Altijd kraeyt den haen;
En den Moolnaer agter aen.

Deel menschen quamen lopen / Den haen had schier
bersopen / haelden hem uyt de sloot / En reddden hem
uyt de nood; Een pder lagten om die beuk / Tuk / tuk
tuk / tuk / tuk / te geuk;
Altijd kraeyt den haen:

En den Moolnaer agter aen.

Den Mulder sonder liegen / Kon gaen nog staen
nog bliegen: Hy was so byster nat / Puer als een
bersopen kat / Den haen die wierd so byster moe /
Hoekere hoe hoe hoe: Altijd kraeyt den haen /
En den Moolnaer agter aen.

Daerom gy Molenaren / hoorde hoe die haenen
baeren; Ziet beter booz u toe / Hoekere hoe hoe hoe:
En wagt u booz; zoo'n malle beuk /
Tuk tuk / tuk / tuk / tuk / tuk te geuk:
Altijd kraeyt den haen;

En den Moolnaer agter aen.

Samenspraek, tusschen een Jonkman en een
jonge Dogter. Op een nieuwe Voys.

Lestmael ging ik my wat vermeyden /
Savonds in de Hyle blugt:
Een Jonge dogter die quam my tegen /
Ik sprak haer aen met een soet gesugt:
Ik zeyde schoon kind gaet 'er met my / In een Bo
schagie daer sullen wy / Wesen soo bly.
Ik heb 'er de stoutighyde aengenomen /
En den blymoedig niet haer gegaen /
Sy zey Jongman gy hoeft niet te schromen /
Ik slaep 'er alleenig ik heb 'er geen man /
Laet ons nemen ons pleyzier / Eeten en dinken e
maken goed eier / Van Wijn en Bier.
Ik zey aboec en ik vragt haer een reysje /
Sy deed myn beschyd en ik gaf haer een soen:
Ik zey Jonge dogter mogt ik 'er een reysje:
Sy zeyde Jongman en gy meugt het wel doen;
Mit soo greep ik haer kouseband / Hooger en lager
daer ik 'er wat vand / Al in mijn hand.
Cupidootje die blyes 'er allarim /
Op zyn Cromperje niet een soet geluyt;
Ik nam dat schoon kind in mijn arm /
En sprong 'er mee ten bedden upt /
Alle de pyltjes die troffen haer wel / Doen wy lagen
in 't minne-spel / 't Verging haer wel.
Dorlof zwierders en zwierdereffen /
Lief hebbers van de vryery /
Die 'er op zulke waterjes bissen /
Wagt u dog van de lieve boely /
Want als ver schoten is al jou kruyt / Van is 't jou
schelm jou geyt / De deur weer upt.

Nieuw

Nieuw Lied, Stem: Als 't begint.

Wlagen booz dat ried / Met een Compagnie
als Dozzen / Den oppersten Kapiteyn /
Die won niet met ons dozzen /
Als den Hertog van den Rijn.
Dupten in het Konings bog / Daer lagen wy in de
lagen; Soo dicht gelijk een slot /
Niemand kost daer booz jagen /
Of zyn beurg raekten kapot.
Ik stal een kroopmans beurg / Een goud beurg
van compyitie / Haer naem was Ci Ca Ca;
De Heeren van de Justitie /
Meenden mijn te bangen dya.
Monsieur de Dilleroy / Had soo een groot verlan-
gen: Hy greep mijn by mijn bozst /
En meenden mijn te bangen /
Maer zyn degen was te vry.
En is dat niet een zwaer verdriet / Dat zulke ne-
bele vrydwetje / De schoonste die ik sag /
Is het niet een dubbels Couwetje /
Dat ik haer niet soenen mag
Adieu mijn lief adieu / En wilt om mijn niet zug-
ten / Den tyd die is verbuld /
Dat ik sal moeten hugten /
Ik Veken het is mijn eegen schuld.
Dorlof gy Jongmans al / Die gaeren gaen pley-
zieren / Heemt liever een Madam /
Daer kanje by logeeren:
Als by de Hoertjes abundant.

Vrygie

Vryagie tussen Vryer en Jonge Dogter. Voys:

Ontwaekt myn Lief myn uytverkooren.

Ach aldersoetste hart mijn wel beminden /
 Ik bid aenhoord dog mijn bedroefde klagt :
 Laet ik myn Engelste by u troost vinden /
 Gp zyt myn tweede ziel mijn wel beminden /
 En gp speeld dag en nacht in mijn gedagt
 Jongman wat doet gp hier so vroeg op heden ?
 Of meent gp dat ik soo aenstonds ben klaer ?
 Om met u in den Echten staet te treden /
 Rupert maer op weg met u malle reden /
 Ik heb geen zin in u mijn liebe vaer.
 Segt myn de oorzack soete liebe meysje /
 Waerom dat gp mijn trouwe min verstaed ?
 Daer ik genegen ben tot u soet vleysje /
 Geeft myn het liebe Ja-woord dog een reysje /
 Of anders word ik nog wel desperaet.
 Gp liebe vriend wilt u dog niet ontsiellen /
 Of anders racht gp ligt in 't Lazarus hups :
 Als gp u sinnetjes soo wilt gaen kwellen /
 So moet gp seker in de stoel met bellen /
 Gecken en Narren is een drommels krups.
 Spot met mijn lyden niet o soete zusle :
 Maer laet mijn dog vair u eens troost ontsaen /
 Laet ik volbrengen kind myn minne-lusje /
 En uyt liefde ontfangen dog een kusje /
 Dan sal mijn kwellling aenstonds zyn gedaen.
 Ag lieben bloed wat sou ik met u maken ?
 Seg webers jongen wel wat wind gp wel ?
 Hoe sou ik aen de kost met u geraken ?
 Men kan wel zien aen jou magere kaken /
 Dat gp voorwaer bent een pober gezel.

Ik

Ik sal mijn best doen by nacht en by dagen /
 En helpen u in alles waer ik kan /
 Dat gp geen reden hebben zult tot klagen /
 Laet ik myn hartje bejse u behagen :
 En neemt mijn aen booz uwen lieben man.
 Ik sal mijn tyd nog wat alleen verlijten /
 Ligt kom ik tijds genoeg in het verdriet /
 Soo lang ik eensacm ben hooz ik geen krijten /
 Dan kinders / nog mijn man sal mijn niet smijten /
 Als by getroude Lup dikwils geschied.
 Hebe dog Compaszie en wilt u ontfermen /
 En neemt mijn booz u trouwe dienacr aen /
 Dan sal mijn klagen / sugten / weenen / hermen /
 Soo haest gp mijn in u liebe Ermen /
 Iyt Liefd' omhelst soo aenstonds zyn gedaen.
 Ik wil sou malle praet niet langer hooren /
 Jou haring liebe maet en braed hier niet /
 Gp zult in eeuwighepd mijn niet bekooren /
 Dat gaetje liebe vriend sult gp niet booren /
 Daerom by tijds na een ander ziet.
 Daert wel mijn Lief gp zult u nog beklagen /
 Dat gp my dese tozimenten aendoet /
 Als mijn de selle dood eens heeft gaen dzagen /
 Da 't graf / dan sal u wyeden hert nog knager /
 Over dees daed / adieu mijn Liefje soet.

Den vermaekelyke Kuyper.

Op een nieuwe Voys.

Estmael ging ik mijn wat vermeyden / Dooz een
 Groen Dalep / Niet ver bupten de stad van Lep-
 en / Dooz de klaverwep / Daer hoozden ik de Leu-
 ik zingen / Queelen dooz de lugt /
 En hy zong van tiereliere /
 Lupsterd na dees klugt.

Maed

Daed eens wat ik heb vernomen / Op het selfde pa
Daer sag ik een kupper komen /
Die riep luyden ras / Hoozd gy Borzers ende Boer
ren / Is hier niemand in ?
Die wat te kuppen heeft of te binden /
Want ik heel aerdig bin.

Met een quam daer een maegd aen lopen / die riep
goedertier / Zp deed haer deurtje open /
Kupper hoozd een hier : kunt gy wel tonnetjes ma
ken / Kegt op 't nieuw satsoen ?
Sonder dat de dugges kracken /
Hep komt wilt u spoen.

Dese kupper loos van zinnen / Die sprak eben
stout / Waer mee sou ik beginnen ?
Ik en heb geen hout / Mit soo wees zp hem een baet
je / Dat was op en toe /
Met zoo 'n naeuw en kleyn spons-gaetje /
't Baamtje was upt de groe.

't Baetje was van stijbe duggen / En daer moest
buer gemaakt / Want het wou soo haest niet bukken /
Het baetje moest zijn geblaekt /
Mit soo teeg hp aen 't hoepeltjes binden /
Kegt na 't meysjes zin / En hp liet zijn dwyltje dyl
pen / Het het sponsgat in.

Den kupper al zijn leden / Waren moe en mak /
Heeft zijn dissel gegrepen / En zijn drijf hout strak /
Mit soo teeg hp aen 't hoepeltjes vatten /
Kegt na 't meysjes zin /
Die wel om haer Eertje pasten /
Sonder groot gewin.

Gozlof gy kupper's gesellen / Die gaen om aban
tuer / Om een baetje te verstellen / Zp een Venus
Creatuer / Houd u gereedschap scherp en vaerdig /
Soo word gy geagt
Als een kupper hoog van waerden /
En van groot geslagt.

De L O F van de Botter-Markt.
Voys: Koopt 'er niemand Almanak.

Bottermarkt gy zitt vermaerd / En hooz al wel
prijfens waerd / A lof dat moet ik roemen /
Al wat in Amsterdam is /
Niet men tot u komen.

Smaendags is 't 'er vooz getwis / Altiyd of 't 'er
termis is / Dupsende van menschen Ook sou bin
t met plezier / Wat jou hart kan wenschen.
Dooz eerst soo staet 'er fraep ten toon / Een Chea
er groot en schoon / Daer met soet genugten /
Tweemacl daegs word op gespeeld /
Alderhande klugten.

Gondom dit Theater staen / Deel wagens die zijn
klaen / Met beelderhande prullen / Daer gy kond
ot tijdverdrijf / Jou bufsje mee vullen.

Draepborden en Rijfelers / De stapel van Pot
er en kacs / Noten en karstanie / Leuker soetemelks
Delhee / Appels van Orans. Quaks

Quakfalbers bol en sat / Soete mepsjes scheel
wat / Gy hoeft niet te vzesen / Hebt gy scheurbuyl
Candypijn kroozs / Gy word hier genesen.

Zont gy kreupel lam of doof / Hebt gy maect een
goed geloof / Dan sal 't heel wel lukken /
Al was gy zoo lam myn vriend /
Dat gy sprong op krukken.

Ook soo hebjer klepne Jan / Daer gy Liedtjes
kopen kan / Liedtjes en Ledeboeken /
't Geen jou hertje maer begeerd /
Sal hy u straks soeken.

Dupbemelkers / Vogelaers / Soete Mepsjes lig
ban naers / Ziet men daer met hopen / Al om haer
prosjt te doen / Ober de markt lopen.

Kolders tolders en sulck goed / Wagtie booz dat
voo gebzoed / 't kijken kan niet schaden / Elk be-
waerd zijn beursje wel / Laet u van myn raden.

Bollebupsjes groot en heet / Staender tot u dienst
gereed / Ook soo kunt gy krijgen / Allezupken en
Garnael / Soetchoek en Vijgen.

Krijgt gy ondertusschen dofst / Gaet en smeert eens
haef de bofst / Neem een maendags trantje /
In de eene kroef of daer /
Of in 't Oliphantje.

Speelt dan eens in 't Tiktakbozd / En komt gy
dan geld te hozt / Wat hoeft gy te sozgen /
Men hangd niemand op om schuld /
De Waerd die mag bozgen.

Vrienden word hier dooz geleerd / Certwyl gy in 't
bozt verkeert / Verkeeren u zaken /
Gy kunt tegen wil en dank /
Wel na Injen raken.

Oozlof volgt mynen raed / Cer gy 't u beklaegt te
laet / En zegt poep Oostinje /
Laet zy samen zegt met myn /
Amsterdam ik minje.

't Veranderlyk Geval, Voys:

Wy lagen voor dat Ried.

Wat is 't een groot plezier / Als men mar dom
minneken / Men weet van geen verdriet
Daer 't kan zoo ras verkeeren /
Geijst als myn is geschied.

Ik ging op avontuur / Met myn Confratersheo
nen / Een Bink zat in de heek /
Met een Sjapie tussen zijn beenen /
Dat het nat liep dooz zijn boekt.

Ons aenslag was berepd / Certwyl hy zat te dut-
ten / Wy huulten met fatsoen /
't Was een paer Doffe Zuffhers /
Kriemse Driesen upt zijn schoen.

Wy dronken ons gelag / En sprongen een Galsact
je / En smeeten 't in 't runoer /
En sloegen een kreupel Waerdje /
Kannen / Glasen op de bloer.

Daer kwam zoo groot geweld / Wy toonden ons
als Leeuwen / Daer setten haef ons spat /
Dooz al het pffelikh schreutwen /
Quam de Frank ons agter 't gat.

Ik raekten in de klem / Myn makkers zijn 't ont-
komen; En ik moer booz de fout /
Du raspen sonder schroomen /
Van het rood Brazilien hout.

Du zit ik als een Hyl / Ce kijken dooz de gaten /
Is 't niet een zwaer verdriet /
De Drouwtjes moet ik laten /
Longmans beter booz u ziet.

Beklag van een gevangen Jongman,
Op een schoone Voys.

De Spelonk van desperatie / **N**g wat doet gy mijn
Dal pijn / **D**at ik eplacp ! hier alleen moet zijn /
't Is beter in de rupme vlugt /
Als in dat naeuwe kooptje /
Daer ik zomtijds zit en sngt.

Hoe soude ik byzlijk wesen ? **A**ls ik hier nu schep-
den moet : **D**eel dupfend suges die der de liefde doet /
Wat baet nu al mijn groote goed ?
Als ik de dood moet smaken /
En ik mijn Lief missen moet.

Wat heb ik dog misdzeven / **W**at heb ik dog mis-
daen ? **D**at ik eplacp hier moet doolen gaen / 't Is
beter in mijn Ouders huys / **A**ls in dat naeuwe koop-
tje / **O**g waer is wederom thuyss

O mijn Lief mijn schoon Godinne / **I**k heb uw
troutwe min versmaet : **D**aer laes het mijn nu tegen
gaet / **D**at ik nu nagt en dagen sugt /
In dit dzoebe naeuwe kooptje /
Daer ik schier kan scheypen lugt.

So ik langer hier moet blyven / **D**aek ik geheel al
van de graet : **G**odinne my dog niet verlact /
Laet ik aenschoutwea u soet aenschijn :
Hulpt mijn uyt dit naeuwe kooptje /
Ik sal u altyd dankbaer zyn.

Daer so der al mijn lammenteeren / **Z**p uw kan
krygen geen indruk ; **S**o bzeekt mijn hert geheel aen
stuk / **E**n seg adieu dan wereld voozt :
Ik sterf in dit naeuwe kooptje /
Als ik niet en word verhoord.

Het

Het droevig uyt-eynde der liefde.

Voys : Van de Blaeuwe Vlag.

De Liefde met een soet genugt / **D**aert so meenig
dzoebe sugt / **G**eigh ik u sal verhaelen /
Van een koopmans zoon verstaet / **I**n de Rotter-
damsche palen / **D**ie een dogter minne gaet.

Dese Dogter met 'er spoed / **W**as een Linnenaep-
ster goed / **I**n zijn Vaders huys wilt letten / **D**iende
zp vooz kost en loon / **D**aer op hy zyn sinen setten /
Op dees eerbaer maget schoon.

Sprak tot haer soo meenigmael / **D**et cen minne-
like tael / **S**choonste die der leeft op aerden / 'k kom
u bieden aen mijn trou / **M**ogt ik schoone blom vol
waerden / **H** gemeten tot mijn vrouw.

Zp als een eerbare maegt / **s**prak tot mijn geen lief-
de draegt / **S**teld op mijn dog niet u sinen / **I**k en heb
niet als mijn Eer / **G**aet een Ed'le Dame minne /
Want gy zyt een magtig heer.

Dese Jonker repn van min / **s**prak mijn overschoon
Godin / **l**aten wy samen bereuen / **T**ot de dood ons
leven scheyd / **D**aer 's een Ring met seven steenen /
Tot een blyk van troutwlghepd.

Dese maegt door min bevaen / **h**eeft zyn trouw gena-
men aen / **Z**p omhelsden met haer bepden / **t**oen mal-
kander met genugt / **E**n zp zwoere noyt te scheyden /
Daer op dat zp rackt bebzugt.

Hp heeft zyn Vader gebzaegt / **O**m te troutwen met
dees maegt ? **D**aer wilt u niet storen /

C 2

Laes

Laet het wesen dog u zin / Want ik heb haer trouw ge-
zwooren / En gekregen tot mijn min.

De Vader sprak seer obstinaet / Neen ik dat niet toe-
en laet / Ik Sag u liever door mijn oogen / Met een
strop om uwen keel / Eer ik dit oopt sal gedogen /
Niest een ryke tot u deel.

Vader als het wesen kan / Laet het dog geschieden
dan / Laet ons Trouwen t'onser baten / En ons
schanden dog behoed / Want ik sal haer noyt verlaten
Zy draegt van mijn vlees en bloed.

De Vader met een loofse grond / sprak gy moet van
hier terstond / Na Moscobien gaen varen / Nemen u
Negotie waer / Als gy thys komt van de varen /
Sult gy trouwen met malhaer.

Deze Jonker met beschepd / heeft dit aen zijn lief
gezejd / Die daerom droefhejd ghig toonen / Dog hy
sprak hebt goede moed : Daer zijn duyzeud goude
kroonen / En een brief al met mijn bloed.

Zy was daer mee niet te vree / sprak lief laet ik
varen mee / En zy gingen oberleggen / Daer in 't
Schip te bergen dree / Sonder iemand pot te seggen /
Tot zy diep waren in Zee.

't Schip voer upt de Maes so boort / Na Mosco-
bien dit aenhoord : Dog de zee met storm en winden /
bragt haer op een klip aldacr / dat het Schip in 't koort
verslinden / En zy al in doods gebacr.

't Volk quam ter nauwer noot / nog te land met sloep
en Boot / dog de kroopmans zoon verheben / Is op
Gods genaden heen / Op een plank in zee gedreven /
Met dees Maget vol geweent.

Na twee dagen tyd seer klaer / werden zy het land
gewaer ; In Moscobien wilt weten / Quamen in een
Bosch te land / Daer zy sogten na wat eeten /
't Geen haer dient tot onderstand.

Als zy zyn in 't Bosch gegaen / Quamen daer twee
beeren aen ; droefhejd saguen huc gebeuen ;
Want

Want dees Beeren als verwoet / gingen desen maegt
ver scheuen / Dat de Jonker treuren doet.

Hy schrijft daer op staende voer : Eenem brief al met
mijn bloed / Met het opschrijft daer bencken : Waer in
dat hy schuld en al : Men zyn Vader kilaer gaet geben /
Dan dit droefbig ongebal.

Hy neemt daer een koort besluyt / Ook te sterben om
mijn Blyd / Crekt de degen van zyn zijden : Stakse
in zyn Jonger hert / Waer door hy in koorten tyden /
Van de dood verstonde werd.

En Pelgrim quam daer boort hy : Dond dees brief
nog aen zyn zy : Gingse tot Moscou bestellen / En van
aer op Rotterdam / Men zyn vader die met quellen /
Al dees droefde Thing vernam.

Deze kroopman dit geloofst : Wierd van zinne heel
eroofst : Dat hy wepgerde de gratie : Men zyn zoon
ot d' Egte trouw : Hy heeft hem upt disperatie :
Haen verhangen aen een touw.

Hier kan yder geben agt : Wat de liefde heeft boort
ragt : Als twee herten sacm bergaren : Door de
efde repn van aert : Ouders wilt haer laten parren /
Eer 't weerhouden droefhejd baerd.

Beklag van een bedroogen Dienstmoyd.

Stem : Doen ik ging zwieren door Amsterdam.

Ogters hoorde dog mijn bedroef de klagt /
Hoe heb ik mijn in het ve driet gebragt /
Hoe was ik soo bot soo versot so verblind /
Bedroef de min die mijn so dwingt :
Dat doen ik eplac : o Jonge spruyt /
So braeg mijn Aufferouws keuken upt.

Ik was seftten jaertjes en een half :
 't Was de ouderdom pas van een half :
 Toen kreeg ik mee als al de lip /
 Een Dytet maer 't was van den bryp :
 Het was een Snyet een slegten bloed /
 Dat ik nu wel beklagen moet.

Hy quam mijn in 't eerste foo mooptjes deur :
 Het scheen wel te wesen een groot Zinjeur :
 Zyn hant gepoeyert en heel adzet :
 Maer toen hy mijn had in het net :
 Sag ik wel tot mijn groote leet /
 Dat het maer was een kaelen neet.

Hy sprak de schoonste woordjes upt :
 Zoo lang tot dat hy mijn had in de schuyt :
 Ik was pas drie dagen getrouwt :
 Of hy heeft mijn al wat afgeklout :
 En nu brengt dese kaele Snyeur :
 Mijn goed vast niet de hoertjes deur.

Ik had byf honderd gulden aen schat ;
 't Geen ik van mijn Ouders ge-crft had ;
 Dat heeft hy ook al opgesnapt :
 En het is al dooz zyn gat gelapt :
 En ik moet mijn heel naekt en bloot :
 Behelpen met een Gukjen dzogen brood.

's Nagts als hy thups komt vol en sat :
 Dan moet ik kiesen het haesen pad :
 Of hy knokt my so plat als schol :
 Quert dit nog langer ik word wel dol :
 En dat is alle nagten schier :
 Dat hy met de hoertjes neemt pleyzier.

Du denkt ik nog aen die gouden tyd :
 Toen ik nog diende dooz keukie mepd :
 Toen wist ik van geen druk of routs :
 Ik meenden dat mijn volgen sou :
 Mijn Tuffrouts keuken agter aen :
 Maer het is nu so ver van daen.

Had

Had ik nu dat bleesch eens booz mijn mond :
 Dat ik booz desen gaf aen den hond :
 Dat lief gebzaed dat Bier en Wijn /
 Ik souder nu mee vzolijk zijn :
 Dat ik heb laten bederven staen :
 Maer 't is 'er my nu wel na vergaen.
 Wat helpt nu mijn tweenen en geschep :
 Ik ben en blijf vast in de lep :
 Daerom wagt u dienstmeysjes al :
 En spiegelt u dog aen mijn bal :
 Ik ben bedrogen maer 't is te laet :
 Siet toe eer het u ook so vergaet.

Een aengenaeme Minne-klagt.

Op een schoone Voys.

Gelijke de beekjes bloeijen /
 Met een stantvastige vloed /
 So sal de Min steeds groeijen /
 Binnen in mijn gemoed :
 Ach ! Ach ! hoe soet zyn de boeijen /
 Die mijn de Liefde doet.
 Wel waerom so sou ik dan blugten ?
 Dooz de geen die ik bemijn /
 Dat sou mijn Jonghert doen zugten /
 Daer ik geen troost en verwin /
 Ach ! Ach ! wat zyn dat genugten /
 Niet is so soet als de min.
 Philis in 't rupffen der bladeren /
 Daer een klijn beekje dooz bloeyd /
 Laet ons te saunen vergaderen /
 Daer het krupd weelderig groeyd /
 Ach ! Ach ! komt laet ons paderen /
 Daer het gras weelderig groeyd.

C 4

Nies

Nieuwe Minnaers klagt.

Op een aengename Voys.

Ach mijn schoone! mijn beminde /
 Crowt mijn in dees droebe staet /
 Want by u is troost te vinden /
 Die 't verstand te boven gaet :
 Gy alleen kondt mijn genesen /
 En verheugen mijn gemoed /
 Hoe soude gy dan bitter wesen /
 Daer gy zyt het soetste soet.
 Hoe soude gy myn herten hater ?
 Daer ik u se trouw bemim :
 Ik en zal u noot verlaten /
 En noot stellen uyt mijn zin :
 Dooz dat mijn de dood sal scheyden /
 Eer verlaet ik u dog niet :
 Kenhoozt mijn klagte/aensiet mijn lyden
 Dat om uwent wil geschied.
 Min die doed ons hert verteenen /
 Dooz het weygeren van het suet :
 Min die doed ons vlyen leeren /
 En waerd ons veel tegenspoed /
 Dooz haer uytgespannen netten /
 Dooz zy ons in veel verdriet :
 Zy is wyed en seis ons werten /
 Macht ons Slaef als zy 't gebied.
 Laten wy de Liefde hater /
 Blieden wy dat groot gebaer :
 Min die speeld by alle Staten /
 Menig groet so droef en naer :
 En u wyedheyd uytgelaten /
 Bzengt best Minnaers in gebaer /
 Laten wy de Liefde hater /
 Blieden wy dat groot gebaer.

Een

Een verhael van een Koopman, die zyn Dogter
 niet wilde laten trouwen aen een Engels Dansmee-
 ster, en hoe droevig het is vergaen.

Stem : O schoon Cato wat baer al u gevley.

Het schijnt de Wereld is een Speel-Tooneel /
 Want yder speeld zyn rol en krijgt zyn deel /
 Als tot Mastrigt in 't hoort nu is geschied :
 Hoe dat een koopman quam in groot verdriet.
 Een Engels Dansmeester quam uyt zyn Rijk /
 Hy was begaest in konst noot zyns gelyk /
 Seer net na 't leven en was vol fatsoen ;
 Al in Mastrigt kreeg hy zyn Garnisoen.
 Quam te logeeren al by een Rijk koopman /
 Die niet als eer en deugd in hem vernam :
 Hy toond zyn konst in 't speelen wonder schoon /
 Waer dooz de Maegd verliest op zyn persoon.
 Dees supber maegd die was vol minne-pijn /
 Zy dacht mocht dit myn Lief en Maar dog zyn /
 Maer zy dooz schaemte hield haer liefde in :
 Dat nie nand weet van haer opregte min.
 De Meester zag aen haer de eerbachheyd /
 Hy wierd verliefd op dese Maegd met blyt /
 Bied haer zyn Crow dooz een opregte min ;
 Syz als lief gy speeld gestadig in mijn zin.
 Og dat den Hemel dooz een soete schijn /
 Mijn Lief tot liefde bzagt gelyk tot mijn /
 Dat mijn de Goden gunden u schoonheyd /
 Dat in mijn hert dooz min bezaven leyd.
 Gy sprekkt van liefde uyt een valsche grond /
 Dat kan ik zien aen u manier en mond :
 Gy spekt te neemen Eer en al mijn goed /
 Daer ik my (wel te regt) dooz wagten moet.

E 5

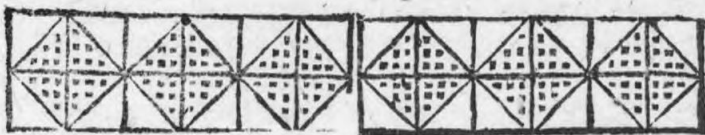
Mijn

Mijn Lief ik ben de tweede Sdeon /
 Die dooz trouwhepd en Liefde al bertwon /
 Ik ben de tweede Hercules hoorde aen /
 Wat u te booren komit sal ik booz staent.
 Meend gy 't in deugd liefst gy my booz u Drou ?
 Ik sal u wesen wederom getrouw :
 Gaer is geen dood of Cirampe zwaer /
 Die ons oopt sal doen schepden van malkaer.
 Gy bent de tweede Sara in Cerbaerhepd /
 Geeft mijn een zoen mijn Lief ik ben verblijd ;
 Zy wierd behuzgt al van dees Jonge Heer /
 De liefde bzagt haer beyde gaer so veer.
 Dit bleef verhoelen tot agt maenden dan /
 Den Jongen Heer al by haer Dader quam /
 Vader vergund mijn dog den Egten Trouw /
 A Dogter moet zijn mijn Cerbare Drouw.
 Dat is een sack die 'k noopt gedogen sal /
 Schoon zy geraekt was tot onkuyffen val /
 Ik wil nog liever haer van stonden aen /
 Met dese kling terstond vermoorden gaen.
 Al het verfoek en bidden was om niet /
 Haer Dader wou dat gantsch gedogen niet /
 Dus namen zy te samen een opstel /
 Om weg te gaen en Trouwen ebentwel.
 Gy wou zyn lief niet laten in den nood ;
 De liefde was van beyde kant seer groot /
 Crokiken op reys seer heymelyk en stil /
 Al om te Trouwen 't was beyde haer wil.
 O liefde ! liefde ! wat baerd gy verdziet /
 Ach ! Ach ! dees twee komen in 't lijden ziet :
 De Sterre Son en Maen / staen schier ontsteld /
 Dan dese Cprampen en geweld.
 Gy kom t met zyn lief digt booz by een Bos /
 Veel Franssen quamen upge spzongen los /
 Hiepen legt af u leven / goed en bloed /
 Waren als leeuwten op zyn lief verwoed.

Hy

Gy als een Held stelden zyn leven bloot /
 Met het stapier / spzak : steekt mijn liever dood /
 Bzengt mijn om 't leven met mijn lieve Drou /
 Want in den nood 'k haer niet verlaten sou.
 Zy als Barbaren vielen op haer aen ;
 Maer hy kloekmoedig heeft haer wederstaen /
 Gy riep mijn lief ik moet in desen nood /
 Al mi verlaten / want ik sterf de dood.
 God u betwaerd want ik nu niet en kan /
 Mijn tyd is kort de dood die komt my an /
 Adieu mijn lief tot in der eeuwighepd /
 De soete Jesus wil u doen gelepd.
 Zyn Lief viel op het doode lighaem neer /
 En riep ; wat sal ik nu gaen doen ? O Heer !
 Myn lief is dood mijn Cer die is van kant /
 En ik moet doelen gaen in een vzeemt land.
 De tyd was om haer Barens nood quam aen /
 Zy was bedrukt en wist niet waer te gaen :
 Zy verlost van twee Jonge Soonen schoon /
 Die zy vermoord seer sel en sonder schroom.
 Zy bzagt om 't leven dees twee kind'ren goed /
 Kaptse aen stuk seer sel / wreed en verwoed /
 Pakte in een koffer / stuurte haer Dader thups /
 God wil bewaren yder booz dat krupt.
 Een briez daer op waer 't in te lesen staet /
 De regte grond z' haer Dader weten laet :
 Dader ik stuur u dit tot u verdziet /
 Gy bent de Man daer 't al om is geschied.
 Het is u schuld dat ik mijn Cer ben quijt /
 Het is u schuld en gy de oorzpang zyt :
 Myn lief is dood twee moorden heb ik gedaen /
 Om uwen 't wil soo moet ik blugten gaen.
 Meemt een exempel Ouders wie gy zyt /
 Gy jonge Jeugd u selven altyd myd /
 Dan alderhande boose Minne-lust :
 Leesf dog in vzeet met u Ouders in rust.

Vry-

Vryagie tussen een Boer en een Haegse Juffrouw.

Voys: Van de Quezel.

Juffrouw spreekt.

Hoofd kies mijn Byer / Wat hebt gy daer te
hoop, Boter of Eper / laet mijn eens zien de hoop /
Wat geeft gy het dozijn / Of hebt gy zin in mijn?
Kom geestse mijn op trouwe / En slaept een nacht by
mijn / 't Sal u niet rouwe.

Boer. Juffrouw u bym ooge / lokken mijn tot de min
Gy zijt bedrogen / 'k Hou meer van een Boerin / Ik
soek geen Juffrouws beld / Zp zijn te ligt booz? 't geld
Ik trouw met mijn boerinne / die werken dag en nacht
Paepen en spinnen.

Juffrouw. Waer zijn u zinnen / Ncht gy geen juf-
frou meer / Als een Boerinne / Dan soud gy zijn een
Boer / Gy zyt een botten boer / Een kinkel of een
loer / U Fortuin is geboren / Gypt het geluk by 't
hapt / 't Segt u te voren.

Boer. 'k Ben niet hobaerdig / Ik agt geen hooffe
zwier / Een mepsje aerdig / Met geld dat is plijzier /
Al was 't een boere meyd / Met duysend gulden rijk /
Ik soude respecteren / Meer als een kael Juffrouw /
In zijde kleeren.

Juffrouw. Mijn blanke leden / Die pder een behaegt
't Is tegen reden / dat daer een boer van klaegt / mijn
kleeren schoon in 't oog / 'k Draeg een fontangie
hoog / Daer een boerin gaet slonse / Met de hay in
de nek / Op houte klonse.

Boer.

Boer. Wilt my excuseere / Juffrou ik ben te grof /
Blijf by u Heeren / Ik hou van geen gestof / Ik agt
geen Zey of Ciris / Van een simpver of zeg: Die bodde
vogt gy heden / Op d'Oude Luysemart /
Daer pronkt gy meden.

Juffrouw. Het sal u rouwe / Dat gy my soo ver-
smaed / Troud een Juffrouw / Gy eet niet als gebzaet
En gy drijkt Wijn en Me / En Socolaet of Chee /
Berlaet die vuyple sloren / Die na de kroestront sinkt /
Wilt na mijn horen.

Boer. U presentatie / En agt ik niet en speld / 't Is
maer flattatie / Ik hou al meer van geld / Wy soken
Dozst en Ham / En somtijds een bet Ham / Ik hou
't met mijn Boerinne / Die maakt Boter en Kaes /
Om geld te winne.

Juffrouw. Gaet boere lomper / Ik blijf in mijn
Salet / Gy zijt een plomper / Gy agt geen schoon of
net / Ik seg het in 't gemeen / Stroopt Rose booz een
wijn / Geen kraepen paerd met kyle / Blyst dan
by u boerin / Mozsig en vuyple.

Boer. Wel Juffrou zober / Troud gy een ligte blink
Of Jonker pover / 't Is al geen goud dat blinkt /
't Is Juffrou op de stract / Wie weet hoe 't in hups
gaet / Ik trouw met myns gelijck / met Crupke mijn
boerin / Die 's schoon en rijck.

Samenspraek tussen een Moeder en haer Dogter.
en een Schilder. Op een bekende Voys.

Helaes wat droefheid en wat smert / Doel ik in
mijn Jong hert / Cupidoos schigten / Die bzag-
ten mijn in gequel / Myn hertje sligten /
Een frap fris Jong gesel.

Wel Dogter bent gy dol of zot / Of houd gy met
mijn de spot / U jonge Jaren die zijnder nog veel te
broeg / Wagt u van paren / Gy hebt 'er nog tijds ge-
broeg.

Moer

Moeder die maenden gepasseerd / heb ik 'er op 't
Schip geleerd / Van eenen Schilder / Die schonk 'er
mijn zyn Portret / Ja Moeder ik wil der /
Nu wesen op 't Egte bed.

Wel Dogter schozt u dan de trouw / Of wilt gy
wesen een Vrouw / Ik hoor dat Steeben / Ons al-
dermaeste Buerman / Zyn trouwtje wil geven /
Wen u mijn Dogter dan.

Wel Dogter word niet so quaed / Maer hoor d'wij-
fen raed: Steeben heeft schyben / En alles wat daer
by hoor d' / Gy zult 'er by blijven /
En wonen in zyn Poozt.

Ik woon veel lieber in een hup / Al was het maer
een kuis / Als by ons Steeben / Te wonen op een
Casteel / Mijn hertje moet leven /
By een Schilders Penceel.

Wel dogter bent gy dan bezygt / Dat gy om hem
so sugt / Moeder ik sterben / Gy heeft 'er geleyd de
grond / Sijn eerste berwe /
Heeft mijn jonkheit doorwond.

Dogter hoe lang is het geleen / Dat gy met den
Schilder ging heen? Moeder die maenden, Als ik
was in de Schou / Gy deeder gestadig /
Al wat ik hebben wou.

Dogter bent gy dan bezygt / Dat gy om hem soo
zugt? Moeder ik sorgen / Mijn rokken worden zo
naeu / Dat 's alle morgen /
Word mijn jong hert so slaen.

Wel dogter maect dog geen getier / Vaeld mijn den
Schilder hier / Dat geestig quantje / Dat schilderen
kan so net / Gy boelde met zyn handtje /
En boorden met zyn Lanset.

Moeder geest mijn dan u kind / Dat tot mijn is ge-
zind / Schilder verheben / Mijn dogter is u gegunt /
Schildert na 't leven /
So dikmaels als gy kunt.

Samenspraek tussen Jan Dirksz. en Tryntje Ariaens
Dogter. Op een aengename Voys.

Tryntje.

Wel komt gy daer aen rjen / O Jan Dirks!
Jan. Ik wil u komen byjen / Tryntje Ariaens
dogter / Gy wilt mijn d'uk genesen /
Mijn alderlieffte kind.

Tryntje wisse mes gaen? Tryntje. Meer Jan
Dirks? Jan. Aldaer de roode Hoogjes staen /
Tryntje Ariaens dogter / En neemat mijn booz u byjer
aen / Mijn alderlieffte kind.

Tryntje. En wat zouje me deer doen? O Jan Dirks-
se! Jan. Kittlele zonder seer doen / Tryntje Ariaens
dogter / Kittlele sonder seer doen / Ec.

Tryntje. Kreeg ik dan een wouwoutje kileen / O Jan
Dirks / Jan. Dat selle we op het land besteen / Trynt-
je Ariaens dogter / Dat selle we op het land besteen /
Mijn alderlieffte kind.

Tryntje. En weer sou ik dan kreenne? O Jan
Dirks! Jan. Al in de Polder van Neeme / Tryntje
Ariaens dogter / Al in de Polder van Neeme / Ec.

Tryntje. En weer krijg me dan luereu / O Jan
Dirks! Jan. Saet leentse by de bueren / Tryntje A-
riaens dogter / Saet leentse by de bueren / Ec.

Tryntje. Weer krijg me dan de Wiege / O Jan
Dirks! Jan. Ons kindtje sal wel zwiege / Tryntje
Ariaens dogter / Ons kindtje sal wel zwiege / Ec.

Tryntje. Wat sou me dan beginnen? O Jan Dirks!
Jan. Wat naepen en wat spinnen / Tryntje Ariaens
dogter / Om so de kost te winnen / Ec.

Tryntje. Sel je me dan wel trouwe? O Jan Dirks-
se! Jan. O neen ik heb een Vrouw / Tryntje Ariaens
O neen ik heb een Vrouw / Ec.

Tryntje. Hebt gy mijn so bedrogen / O Jan diek
se! Ian. Gy moet 'er geen boer geloben / Tryntje
Artaens dogter / Gy moet 'er geen boer geloben /
Mijn alderleeffte kind.

A I R.

Doen ik laest hoor 't schoon Oostende quam /
Stond het in blain / daer was veel vier / En
groot getier / En in de Lugt gezwier / Van Bomben
en Graet / 't Deroozfaekte veel quaet / En maekte
haer disperact / En Monsieur de Graef la Mot /
die stond gelijk Piet snot / en zep 's droebig lot! Ons
zaken zyn verbod / Stak upt de witte vaen / Gelyk
een Arlaen kraen / Doen was 't met haer gedaen /
Daer mee zyn wy gegaen.

Da vziende drinke nu lustig aen / Laet het glas niet
stille staen / Of Venus schreep / Of Cupido vryd /
Men doet 'er alle spijt / Om dat Bagghus benyd /
Die hem tot alle vryd / Van alle soz bezijd /
Elk toond hem als een man / met een volle kan, van
Bagghus supber nat / dan worde wy noyt zat /
Of Cupido zep dit of dat / doen wy als een zwijn /
Altyd so dronken / Waren ons geen zagrijn /
Venus is een Putijn.

Kom dan onbevrees / wy zyn genood op dees Feest /
Van Bagghus rij / So groot als kleyn /
Sal ons behulfaen zyn / Op dat wy by de wijn / Van
de moefel of de spin / Altyd so dronke zyn / Elk vat
een volle fluyt / En drinkte schoontjes upt /
En dan weer vol gedaen / Van dese edel strael /
Dink aen het sal wel gaen / Sing spring nu overmit /
Mer Bas / Phool en Fluyt /
De hermis die is upt / Cupido is een gunt.

Hor-

HERDERS . Gezang.

Op een nieuwe Voys.

Wer mag mijn schoone Laura zyn /
Dat ik haer niet en zien /
Ik gaen door Bosch en Vagen / gy gaet vliet /
Ik wil mijn spoen / Al door het groen /
Al om mijn schoone Engelin haer wil te doen :
En voegen my / Al aen haer zy / Zy zingt en is seer
bly / Haer helder keeltje klinkt /
Dat het door het Bosch heen vringt /
't Gediert dat zwiert / en macht geluyt ;
Het is al om t'ere mijn schoon Laura vryd.
Vind ik u hier / 's Laura schoon /
Onder dees groene boom /
Mijn hert en ziel / die heeft by u gewoond /
Ja dag en nacht / seer onberwagt ;
Speelt gy o schoon godin gestaeg in mijn gedagt /
Mogt ik van u eens troost ontfaen /
Al mijn quelling was gedaen /
Mogt ik op u lipjes soet / Al geven een kusje goet /
'k Verdwijn van pijn / van min Godin /
En dat om uwen wil mijn schoonste Engelin.
Lijter ik hoor u minne klagt /
Die gy doet dag en nacht ;
't Schijnt dat gy in de liefde heel ver smagt :
En hoorde gy niet / Mijn klagen ziet :
En vringt de maegden door het vliet in 't verdriet /
Toond dat gy een trouw winnaer zyt ;
Ik sal u maken verblijd / gunt mijn u Egte trou /
'k Sal zyn u waerde Vrouw /
Daer is mijn hand / tot een pand ;
Waerde vryd / Tot beslyt ;
Mer mee is al mijn klagen en mijn droefhepd upt.

Q

E 97

En droevig Lied van een Juffrouw en een Edel-
mans Zoon die haer beminden, en om het geloof
moesten scheidten.

Voys: Waer is't Fortuyn na ras.

Wat is de Liefde blind / So men beschreeven vind
O valsche min / hoe soet is het begin /
Die onder u slaven met een dommen zin / Verbolgdte
met veel pijn / Van haer Matres om eens bemind te
zyn / Verstand en zin verliesen't leven / Daar de lief-
de soet / Verliesen goed en bloed.

Een Juffrouw schoon en eel / Woonde op een Ca-
steel / Blyten Bozgworm de schoone Stad /
Zy was seer magtig rijk van geld en schat / Zy was
eey eenig kind / Van haren Vader boven al bemind /
Haer

Haer moeder was eerst overleeden / En zy bleef booz-
waer / Een weeg van twintig Jaer.

Haer schoonheid en verstand / Blonk door het
gantse land / Want haer 's gelijk was in geen Kro-
ningrijk / Zy wierd seer jong versogt ten Pubelick /
Die schoon Godin ten fleur / Had meenig Dyper en
Serbiteur / Die haer bemind en harrefferden: maer
zy agten 't niet / Lagten om haer verdynt.

Een Jongman kloek van moed / Schoon Edel
rijk van goed / Beminde dese Juffrouw principael / Zy
was geleerd en sprak verschepte taal / Zy had haer
drie jaer getruyd met herte ziel ende getrouwigheyd;
Maer kon van haer geen troost verweven / Al gaf
hy haer te pand / Op trou een Diamant.

Mijn Heer u trouwe min / Zal noyt mijn hert en
zin / Bewegen tot liefde van u Persoon / Al had gy
meenig duysend goude kroon; Want uw geloof mijn
Heer / 's Hoornis gezind en ik gereformceert / Wat
sal mijn Vader noyt gedogen / Adieu booz altyd /
Gaet socht gy u proffijt.

Mijn Lief ik barst van spijt / Die woordt mijn hert
doorzigt / Is dit de troost van mijn liebe Juffrouw /
Om het geloof dat en blyckt noyt geen trou / 'k zweer
by den Hemel klaer / Is dat gy troude met een ander
minnaer / Ik sal het aen zyn leven wreken / Nu gy
mijn versmaet; Ziet ik wordt dysper aet.

Dees jonge Heer verstoord / Schier in zyn min ver-
smoord / Verlaet zyn Lief en trekt so upt het land /
Neemt onder Frankryk dienst booz Luptenant; Na
de tyd van twee jaer / Soo hoord hy seggen dat zyn
Lief boozwaer / Met een ander minnaer sou trouwe /
't Geen zyn eel gemoed / Tot waekilust heeft geboed.

So ras hy dit vernam / Wierd hy toornig en gram
Hy kommandeert wel veertig Ruyters kloek / Hy
deed 'er veel te paerd en veel te voet: Wel twintig my-
len wyd / Tot dat zy quamen aen't Casteel subijt

Daer zynen lief met haer beminden / Baten onder
Crouw / Dat bragt haer in den rouw.

In 't midden van de nagt / Crok hy in de poort
met magt; Hy gaet terstond in 't midden van de Sael /
En in zyn hand een verbloekt blankie stael / Daer hy
die schoone blou / Aldaer zy sat met haren Zuyde-
gam; hy sprak haer aen geheel verbolgen: o gy val-
se wyf! Gy wist ik het wyken sou.

Nu sal ik mijn gemoed / Gaen hoelen met het bloed
Van uwen Zuydegom en Serbitour / Daer gy booz
mijn sluyt uwes het ten deure / Met lost hy zyn geweer
En schoot haer Zuyggom booz haer voeten neer / Nu
sal ik u oude Dader leeren / Dat de liefde soet /
Woerd rasend en verwoed.

Geen bidden of geklag / De Juffrou baten mag /
Zy valt booz hem daer op haer kniejen bloot / De tra-
nen bleden op haer wangen rood: Spaert dog mijn
Dader lief / Houd mijn booz u dienstmaegd en gerief /
Hy als een Leeuw had geen ontfermen / Schoot haer
Dader neer / En sloof in den Heer.

Da trotse maget teer / Boldoed nu mijn begeer /
Mijn minne-lust die moet nu zyn geboerd / Al was gy
een Princez van edel bloed: Als hy dit schoone pand /
Du had onteerd als een Cyran / o schand: Coen
heeft hy haer jonghert doozsteeken / Dat haer edel
bloed / Daer stroomden met 'er spoed.

Doen hy haer had verkragt / En tot 'er dood ge-
bragt / Coen roofden hy veel kostelijc Juweel / Hy
root de deure en vensters van 't Casteel / Coen stak
die boose Cyran / Het Casteel aen vier hoeken in den
brand: Maer God die sal het moorden wyken / Al
vlugt hy met schand / Al in een ander land.

Maer God die al het quaed / Hopt ongestraft en
laet / Want dooz het ligten van de selle brand / raekte
roer terstond het gantsche land / Veel volk kwam
by een / En veel Soldaten kwamen op de ben / Die
haer

haer verbolgden ende kregen / En sloegen 't al dood /
De moorders klein en groot.

Spiegelde u jonge Jeugd / En schikt u tot de deugd
Besmet geen min / Want 't brenge veel lyden in /
Want 't wyfen is seer soet in het begin / Gy Dogter
en Jongmans / Beslypt de Crouw eer dat verkeerd
de kans / Want ziet de Liefde baerd groot lyden;
Dae is den mensch verblind /
Die hem niet wel bezind.

Vryagie tusschen een Jongman en een Jonge
Dogter. Voys: Van de Quezel.

Mijn wel beminde / Mijn overschaon Godin / Ik
sal u binden / Gy staet 'er in mynen zin / Ik bid-
de hoorde mijn aen / En wilt my niet versmaen / Ik
sal u nopt verlaten; Wilt dog mijn trouw ontsaen /
Kome mijn te baten.

Wat komt gy maellen? U zoete woorden sijn /
't Is niemendallen / Gy sicken vol senijn / Gy zyt
mijn heertje lief / Als zy hebben 't gerief: Dan is 't
jou haer jou verken / Als zy jou hebben in 't net /
Wilt dit aenmerken.

Lief uwe reden / Hebben mijn hert doozwond / U
schoone leden / 'k Schenk u mijn trouw terstond /
'k Schenk u tot een present / Pierje Wplaert is een vent
Laet ons te samen leven / Al in den Egten band /
Van God gegeven.

Lief slaet u oogen / Op uwen minnaers hert / En
wilt gebogen / Helpt mijn uyt de smert / Op bent
mijn hertje soet / Want nu sal ik mijn bloed / Altijd
stellen te panden / Daer is een Ring op Crauw /
Al van mijn handen.

Flora myn leven, Mijn hoop mijn tweede ziel /
Van God gegeven / Die ik so waerdig hiel / Speeld
op Bassen en Fluyt : Flora die is de Blynd / Wy
sullen samen paren / En danst nog eens in 't rond :
Lusterd na siaren.

Sozlof vooz 't lesten / Op steedsde jonge seugd /
Maed u ten besten : Croutd maer in eer en deugd /
Beemt u lief by der hand / Men een klaer water kant /
Daer sult gy zien vergaren / De vogelen in de lugt /
Die ziet men paren.

Een Vermakelyke Klugt, van een Jongman en
een jonge Dogter.

Voys : Moeder geeft myn eenen Man

O Mlang op een avond laet /
Schottel bier en broodtje /
Ging ik wandelen langs de straet /
Met mijn lieffe / Woning-diesje :
Digte by een bootje.

Ik had Bagghus nat in 't lij /
Swak geijk een strootje :
Coen so sprak die Jonge Wif :
Laet ons samen / Sonder schamen :
Kruppen onder 't bootje.

't Bootje dat lag op de Wal : Schier het onderst
welen / Daer top samen by geval ;

Kro.

Kropen onder : 't Is geen wonder :
Wilt het byz geloven.

Ik rolde met dit soete lam / Rond gelijk
een klootje : Ik haer in mijn arme nam /
Met een stootje : In het slootje /
Bagies onder 't bootje.

Houje digt de wagt die komt /
Onder 't holle bootje
't Is so lek za lustig pompt :
In het bootje / Tussen 't slootje :
Onder 't holle bootje.

Wy Pompten daer met ons bep :
't Water uyt het slootje :
Lubbert die liep in de Wep :
Tot hy struphole / En hy duphelt /
Met zijn kop in 't bootje.

Lubbert wierd so byster nat /
In het holle bootje :
Dat het nat liep lang zyn gat :
By den denter / Als een senter :
Onder 't holle bootje.

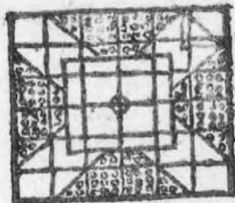
't Wepste hiep hem uyt de nood :
Onder 't holle bootje :
Lag zyn hoosje in haer schoot :
Om zyn oogen : Af te drogen :
Onder 't holle bootje.

Dog dit was wel haest in 't rugt /
't Stoepen onder 't bootje :
Van dees Liesjes met genugt :
Die te garen : Drolijk waren ;
Onder 't holle bootje.

Wagt u dat het niemand ziet :
Onder 't holle bootje :
Dan zingt men daer van geen lied ;
Wilt gy sneepen ; Wilt niet roepen ;
Onder 't holle bootje.

D 4

Klet

Het droevig ailsterven van den Herder Coridon
en de Herderinne Zilvia.

Voys: Van de Quezel.

Zilvia.

Wer blijft mijn Herder / Het is al meer als tyd /
Ik gae al verder / Als hy mijn had gezejd:
De tyd is lang booz hy; Daer ik sou in de Wep:
Hem met mijn Schaepjes wagten /
Of sou dien Herder by; mijn gunst veragten.
Mijn dunkt van veete; Zien ik zijn Schaepjes
staen / Wat maghem deere / Mijn hert is seer belacn/
Ik drijf mijn vee met spoed: langs een kilaer water-
blaed / Tot ginter aen de heggen / Daer ik mijn Co-
ridon / In slaep bond leggen.
Ik sal gaen verder / Mijn Schaepjes aen de byon /
Langs de groen heyden: En laten Coridon:
Slapen in rust en vree: Nemen zijn schaepjes mee;
Tot dat ik weer sal komen / En zien of hy ontwaekt /
Men dese stroomen.

Coridon.

O zoete droomen: Wat baert gy mijn al pijn:
Ik ben vol schzomen: Waer of mijn Schaepjes zijn?
Waer is mijn Zilvia? Ik sal haer soeken dja /
Of ik haer nog kon binden / Hier in het groene dal:
Onder de Linden.
Waer dat ik doalen / Ik bind mijn Schaepjes niet /
Zy sijn gestoven: Wat leed is mijn geschied:
Mijn Zilvia mijn bruyd / Is ook te velden upt /

Dis-

Misshien te zaem verstonen / Dooz't blinnig onge-
diert / Als woede honden.

Du wil ik sterben / Ik mis mijn vee en bruyd /
Mijn hert af kerben / Ik neem een vast besluyt:
En wil mijn met het Zwaerd / Hier vellen neer ter
aerd / Hy heeft zijn hert doozsteken:
Onder een Linde Boom / Is hy bezweken.

Zilvia.

Ik wil gaen keeren / Of Coridon ontwaekt /
Daer ginder veeren / 't Schynd of mijn djoefheyd
naekt / Eplaes ik zie de byon / Daer lag mijn Cori-
don / Met 't zwaerd nog in zijn zyden / Moet gy o
Herder soet / Om mijn dit lijden.

Den stervende Coridon.

Ik ben verstonen / En dooz de dood verwond /
Met diepe wonden / Om dat ik u niet bond:
Om u heb ik mijn bloed / Gestort npt lief de soet /
Coridon sluyt zijn ogen / Zijn doode mond beklemnt /
Zijn hoost gebogen.

Zilvia.

Mijn Herder trouwe / Sterft gy de dood om mijn
Dat sal mijn rouwe / Ik leef in in zwaert pijn /
Ik wil op staende voert / Stortte mijn laetste bloed /
En als u Herderinne / Dee sterben om mijn lief /
Npt supber minne.

Zy heeft genomen / Het zwaerd wat djoebe smert
Heeft het met schzomen! Gestoken in haer hert:
En biel daer by de byon / Neder by Coridon /
Onder de linde bladen:

Alwaer zy allebey: De doodsuilik laden.

De Schaepjes dwalen / Alleenig op het Veld /
Dooz bos en dalen / Zy waren heel ontfeld /
En droevig om de dood / Van haer Herder minsoot:
En hare Herderinne / Die t'zaema gestozhen sijn /
Npt supber minne.

Nieuw Lied, van een Jongman en een Jonge
Dogter.

Voys: Myn Ziel maect groot den Heer.

Het was een Jonget held / Zijn hert was hem
gefeld / Na een Jongvrouwken schoone / God
groet u Jongvrouw sijn / Op staet in 't hert van mijn
In 't hert spane op de kroone.

Jonger held laet 't vyjen staen / Het is booz u ge-
daen / Op kont my niet verheugen /
Een ander moet dat zijn / Dat zig verbzoutwet mijn
Op moet wat lager bouwen.

Jongvrouw spreck niet so stout / 't Gebrukt wel
meening fant / Dat hooge bergen dalen:
Al staen u Hoogkens stier / Die rijp kan komen schier
Veruelen altemalen.

Mijn Hoogkens zeg ik staen / Die zijn seer boel ge-
daen / Zp staen op groene struphen / Al quam de
Rijp op een nagt / En beneemse haer kragt /
Doxtang zult op z' niet pluphen.

Een wepnig tijds na dien / Heeft men haer treuren
zien / Zp heeft consent gegeven / In haer liefs arm-
kens blank / Lag zp een tijd niet lant /
Dies magse treurig leben.

Du zegt mijn Jongvrouw sijn / Waer nu was Hoog-
kens zyn: Die ik niet moeste pluphen / En niet zynse
gebzagt / Vergaen is al haer kragt:
Zp staen op dorre struphen.

Mijn ongeluk end' eer / Heeft my bedroebet zeer /
Lief wile mijn niet verlaten / Een woord had ik ge-
zegt / Dat op my in schanden bzagt /
Lief wat magt u dat baten.

Jong-

Jongvrouw op sprak zoo stout / In hoogmoed
meening fout / 't Woord namaels wel gebzoken /
Ik bood u trouw en eer: Doe dogt het u an-
eer: Du is 't u opgebzoken.

Het is wel mijne schuld / Du hebt met mijn geduld
Bersehoont mijn uiter eere / Ik was Jong ends
slegt / Ik verstand de zaak niet recht /
Dees roud liefde soo seere.

Had op 't verstaen in 't goet / Doe ik uw trouwe
boot / So hadde eer verkregeen: Du is niet geschiet
Du leeft op in 't verdoet:
Du is 't my niet gelegen.

Rouw-klagt, van een Haegse Jonker.

Op een aengenaeme Voys.

O mijn Engel vol waerde / Mijn troost op der
waerde: Gunt mijn het Ja-woord / Mijn smee-
ken verhoord: Gheeft mijn dog u trouw: Of ik stierf.
van rouw / Og helpme! og helpme!
Over schoon Jongvrouw.

Veel winterse nagten / Heb ik na u staen waeten /
In den Hagel en de wind / Mijn oogen verblind /
Mijn haken bennen blou / Begrieselt van de kou /
En dat om uwent wille:

Over schoon Jongvrouw
De vensters en deuren / Die schijnen te scheuren /
Zp tieren zp rasen / De vensters en glafen / En og
maegd sonder genaed' / Atwen dicnaer die vergaet /
En die hier zoo alle nagten /
Dooz jon deurtje staet.

Kenschaute eens mijn oogen / Hoe kent op 't gedon-
gen / Die booz u leeten / Met twee waterbeeken /
Mijn Jeugd die verdozt / Dooz de trasntjes die ik
stort / Waer op o woerds bzouwe /
Doozt beweegt en woerd.

31

Al wou gy mijn geben / Eenem Koning leven /
 En om u te derben / Deel liever wil ik sterben / Als
 van u te zijn ontbloot / Mijn liefste is te groot / En
 og troost mijn / en og troost mijn /
 Eer dat ik sterf de dood.

Mijn voeten en handen / Van liefde staeg brande /
 En mijn hert dat is ontstelt ober schoonste Beeld /
 Want u vogen als Chrystal / A stem verciert het al /
 Een mondtje net volzegen /
 Met een soete tael.

Mijn lief gy doet my sterben / Als ik niet be-erken /
 A blanke borstjes rond / Met uw soete mond / A ka-
 ken Lely wit / En u tanden boven dit / En u lichaem
 net volzegen / Dat een ziel bezit.

Juno sal getuygen / De Godinne moeten buigen /
 Van u volmaekthepd schoon Tot spijt van al de
 Goon / Ep-liebs hoorde mijn klagt: Mijn lief ik
 word verkragt / De yeest die moet ik geben /
 Cupido met mijn lagt.

Met sincken en blijen / Kan ik niet bedijen / Als
 fierve dooz smert / Van liefde in mijn hert / Mijn le-
 ven is gedaen / Na 't graf soo moet ik gaen / Adieu
 mijn lief gepzegen /
 Die als een Rotz blijft staen.

Tot eer van mijn bevrinde: So sal zy bevrinde /
 Hoe dat ik uyt een steen / Heb doen houwen alleen /
 Haer volmaekte leden net / En by mijn graf gezet /
 Daer mijn dozre beenen rusten /
 Als mijn lief daer op set.

Vryagie tussen een Tamboer en een Jonge Dogter.
 Op een nieuwe Voys.

BEn geseten al in dat Gras /
 Daer ik vond een brabe Cas:
 Het was een soet Venus dier /

Heel

Heel ver smagt dooz 't minne-bier /
 Ep / ep / ep / ep / ep / ep /
 Het was een soet Venus dier /
 Heel ver smagt dooz 't minne-bier.

Wat vond ik al in dat beeld / Een soo aengenaemen
 beeld: En seer net en fraey van leen / Het scheen of
 het een Engel scheen / Ep / ep / Ec. En seer net en
 fraey van leen / Het scheen of Ec.

Haer handtjes wit als Was / En haer tandjes als
 albast / Haer wangetjes rood als bloed / Dat mijn
 zieltje treuten doet / Ep / Ec.

Haer wangetjes rood als bloed / Dat Ec.

En haer Borstjes Lely wit / En haer Oogjes als
 een git / En haer wangetjes als Corael / Die ver-
 cieren 't altemael / Ep / ep / Ec. En haer Lipjes
 als Corael / Die bercieren Ec.

Wid ik haer dan om een soen / En zy wil het noopt
 niet doen: Zy roept en zy weent niet getier / En zy
 zeyd'er weg van hier / Ep / Ec. Zy roept en zy weent
 niet getier / En zy Ec.

Dat mijn Dabertje dat vernam / Dat ik 'er een
 Tamboer nam / En mijn Dader sou mijn slaen / En
 mijn Maeder sou het noopt toe staen / Ep / Ec.
 En mijn Dader sou mijn slaen / En mijn Maeder si u
 het noopt toestaen.

Komen zy dan in de kraem / Dan zijn zy vol van
 schaem / En zy sugt en zy weent en zy schreyt / En
 zy is haer Maegdom quyt / Ep / Ec. En zy sugt en
 zy weent en zy schreyd / En zy Ec.

Sozlof gy Meysjes ziet /
 Eer gy raekt in het verdriet /
 Hebt gy der een Lief bevrind /
 Soo trouwd'er al met gezwind /
 Ep / ep / ep / ep / ep / ep /
 Hebt gy der een Lief bevrind /
 Soo Trouwd'er al met gezwind.

Bruy

Bruylofts Lied, Stem: Alt 't begint.

Wat is 't een heerlijk leven / De Bruidgom en
Bruid te zijn / En te drinken de koele wijn /
En te drinken de koele wijn: Men dinkt men souder
erpes om trouwen / Om ook een reysje bruyloft te
houden / Speelnootjes volgd de Bruid / Wilje wel
doen soo schepd 'er niet upt.

De eerste Wons en Eva / Die Troude met mal-
haer / Wilje wel doen so volgd haer naer: Wilje wel
doen so volgd haer naer / Want hadden 't ons Guder
niet gedaen: Wy hadden niet eens te bruyloft gegaen /
Speelnootjes volgd de bruid / Wilje wel doen so schepd
'er niet upt.

Ik ben daer in verwondert / Dat gy u groene tijd /
So in eensaemhepd verlijt: So in eensaemhepd ver-
lijt / A Moeder heeft u ter wereld gebragt / 't Is
bissik datje daer ook na tragt: Speelnootjes volgd de
bruid / Wilje wel doen so schepd 'er niet upt.

Dat soene dat kuffe dat streele: Het om-ermen in
he' bed / Dat 's wintere de kou belet: Dat 's win-
tere de kou belet: Daerom is 't treffeljk wel gesepd:
't En deugd niet datje alleenig lepd:

Speelnootjes volgd de bruid /
Wilje wel doen so schepd 'er niet upt.

Du wens ik de Bruid en Bruidgom / Een Pop-
petje binnen het Jaer: Kan het niet toe ik wens 'er
een paer: Kan het niet toe ik wens 'er een paer
Want het is seker dat dooz het byslapen / Den mens
zijn zelfs soekt na te aepen /
Speelnootjes volgd de Bruid:
Wilje wel doen so schepd 'er niet upt.

Abes

Abes op die conditie: Een glaesje frisse Wijn /
Dat 'er haest weer een Bruidje mag zijn / Dat 'er
haest weer een Bruidje mag zijn: En als dat glaesje
is upt gedronken: dan eens gekust en weer in geschon-
ken: Speelnootjes volgd de Bruid /
Wilje wel doen so schepd 'er niet upt.

Minnacrs klagt, tegen zyn alderliefske. Voys:

Wat men doet men kan geen Juffers winnen.

Ach Alder soetske haer mijn ziel en leven / Ik bid
neemt dog eens op mijn klagen agt / En wilt
mijn het liebe Ja-woordje geben / Daer ik langent
tijd heb na getragt / Mijn upverkooren / Ep stit u
tooren: En wilt dog horen: Na mijn droeve klagt.

Wel liebe beuling wat sou dat dan toefen? Als ik
sou trouwe kwaan te nemen aen: Dan hoefde ik vooz
geen hertseer te vrecfen / Want gy sou het mijn dan
genoeg doen aen: Loopt heen jou sotje / 't Karmelk
potje / Sou zijn mijn lotje / Dat staet mp niet aen

Steld dog u hert gerust ik kan wel winnen / Cien-
stupbers daegs dat's gelt genoeg in overbloed / Og
hartje Lief wilt u dog wel verzinnen / Daer is geen
zwaarighepd weest wel gemoed: Verhoort mijn ker-
men; Wilt u ontfermen / En mijn om-ermen /
Ag myn Engel soet.

Dat klein gewin dat heb ik wel van noden: Om
by de koffie en de Thee te zijn; Ik hou veel van ge-
braden en gesoden; En ook wel van een lekker glaes-
je wijn; Van lang te slapen; En vzeugd te rapen;
Wilt niet vergapen; A Jonkman aen mijn.

Ik sal mijn best doen en staeg vooz u werken; Wy
nagt en dag ik bid werst maer gerust: Dat gy u liebe
hactje wel sal sterken; Eten en dzinken 't geen dat gy
maer lust; Wilt dog ontfangen; Op uwe wangen /

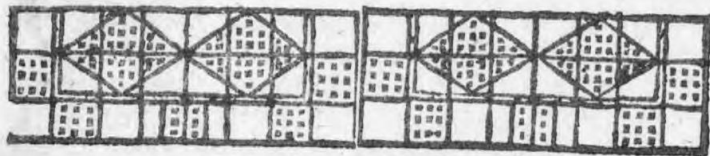
Met

Met groot verlangen; Hyt liefde een kus.

Deen Monsieur pover dat en sou niet lukken; Wp
moeten wis en seker op den Doer; Het eerste Jaer de
Doozt al uyt om stulken; Loop gek ik goop het lie-
ker in 't rumoer; Ep staekt jou weenen: Verbind u
scheenen / Jou rotte beenen /
En loopt na jou moer.

Wel spijtig mepsje 't kon u wel beroutwen / Dat
gp mijn tronwe min nu so veragt; Ep kont in kopten
tijd u hoeft wel klautwen; Wanneer de saek sal zijn
te laet bedagt / Wreede Godinnen; Ik stel mijn zinn-
nen / Doozt van het minnen;
En seg goeden dag.

Ja gaet by heen gp sult mijn niet bekoren /
Daerom by tijds dog na een ander ziet / Dat gaetje
liebe vziend sult gp niet boren: Jou haring liebe bloed
die vzaed hier niet: Weg dzoge sandor; 't Moet zijn
sen ander; Want gp en handet /
Mijn dog helpen niet.

Een Amoureux Minne - klagt.

Op een aengenaeme Voys.

W Aet schynl ik vooz de lonken / van u soet gesigt /
Dat mijn vol vonken / Van de Liefde sijt /
Mijn boesem al te fel geraekt / Gevoel ik dat van
binnen / Als een Eena blaekt.
Hoe vzoijli sou ik lgen / Als gp schoone waerd /
Gelijc

Gelijc de Spen / Wreed en soet van aerd / Ep que-
sten ons wel onvertwagt: Maer geben ook de homing
Die de wond veragt.

De Pijlen van u Dogen / Die verwonde mij /
Coond u meedogen / Als de homing bep: Genees ge-
nees mijn herte wond / Met honingdauw en balsam /
Van u lieve mond.

Een droevig Exempel, van twee die malkander
beminden. Stem:

Verlaet gy myn verheven Ziel.

D E Liefde is een band des dood / En somtijds
dol van schrik en beven / So als in Zwitserland
minjoot / Twee Liefjes rachten om het leven: Ges-
lijk ons woerd vermeld / In Vrieten meenig sout /
En pertinent verteld: Hoe dat een jonge held /
Daer diende by een Heer /
Die had een dogter teer.

Dees Jongman was een Spaense quant / Zijn
Heer die had in hem behagen / Hy was vernuftig in 't
verstand: Er ging dees dogter Liefde dragen / waer
dooz die Jonge Maegd / Sequest dooz Cupido /
Hem weder Liefde draegt / Soo dat hy haer behaegt /
Tot zy hebben haer lust /
Hyt repne Min gelust.

Den Jongman sprak wel Liefste ziet / Dit werk
kan niet langer duren / Of wy sullen met groot ver-
dziet / Ons soet vermaek moeten besucen / Hier
diend dan raed beschast / Of wy staen in gebaer /
Om haest te zyn gestraft: Zy hebben daer bedagt /
Te repfen na een Stad /
Daer hy zyn vzienden had.
Om daer te Trouwen so 't behoord / Al in zyn Da-
dere

derlandse kusten / Zy waren pas byten de Poozt /
 Of ict de Maget moest al rusten / Al in het groene
 Veld / Digt by een harde Riots / Hebben zy haer ge-
 sield: Zy waren haest gekneid /
 Want ziet de Vader gram /
 Terstond haer volgen quam.

Hy bzagt verschepde dienaers mee / En was vol
 gramschap ingenomen: 't Was om te klagen deese
 twee: Maer als zy hem aen sagen komen / Klom-
 men zy op den top / Van dese sieple klip / Za heet
 tot boven op: De Vader boog van hoo /
 Die dreygt haer ongemeen /
 Als hy se krijgt beneen.

De Vader hiet zijn dienaers daer / Om haer te
 krijgen in verriogen: Maer ziet dit twee geliefde paer /
 En wonden dat nog niet gebogen / Zy volden na be-
 neen / Van boven neer de klip / Soo meening groote
 steen: En dat soo ongemeen /
 Dat wie het maer geraekt /
 Terstond het klimmen staekt.

Maer dooz de Vader als verwoed / En vol van
 gramschap ingenomen: Hy liet terstond op staende
 voet / Een groot party van Boeren komen / Die
 daer woonen omtrent: Te klimmen op de Riots / wa-
 ten zy best gewend: O droefheyd en elend; Als zy
 dit sagen aen / Haer upthomst was gedaen.

Den Jongman sprak wel Liefste soet / Nu is al
 onse hoop verblogen / Dalt dog u Vader eens te voert /
 Al met de tranen in de oogen / En segt dat wy dooz
 Cronw / Te saem verbonden zijn / Als egte Man
 en Dour: En toonen recht berouw; So sal hy jou en
 wint / Ligt wel genadig zijn.

Zy sprak ik kan mijn Vader wel / Ag! ik en durf
 't niet betonen / Want hy is wreed van aerd en sel:
 Hy sou ons leven niet verchoonen / Of soo hy 't mijn
 al doet / So raekt ik by 't gespuys / Dat eeuwig spin-
 ne

ne moet; En gy mijn naeste bloed / Raekte gewis van
 kant / Dooz strenge bent zyn hand.

Dat sou de grootste droefhend zijn / Dooz mijn ry-
 laes te moeten dzagen / My ziel verfmalt dooz angst
 en pijn / Het was booz mijn als helse plaven / Sa
 laet ons met 'er spoed / Op dese harde Riots / Stoz-
 ten ons laetste bloed: Alhier op raende voer / Dooz
 liefde onbesmet / Weseu ons byploets bed.

Geeft mijn daer op de leste soen / En wilt uw ober
 my ontfarmen / Ik sal het u ook weder doen / En
 batten u in ben mijn armen / Uyt rephe lief de reet /
 Za laet ons van de klip; Stozten van boven neer /
 Dit was bep haer begier / Om dooz de Liefde groot /
 Te sterben de dood.

Zy waren zamen mond aen mond / En arm dooz
 arm vast gebonden / Stozten vast op de grond / En
 zyn so dooz de dood verstonden; Het bzeen voest uyt
 haer hoost; In 't aensien van de Daer / Van 't leven
 wreed ontroost: De Vader dit geloost /
 Die sag dit schouspel aen /
 Hy was niet eens ontbaen.

Daerom gy Ouders altemael / Houd dit exempel
 in gedagten: Spiegelt u dog aen dit verhael / En wilt
 geen wreede Vader slagten / Weerstaet u kinders niet
 Als zy worden bemind; Of 't baerd een groot verdriet
 Gelyk gy hier aen ziet: Hoe dooz de liefde groot /
 Twee Liefjes zyn gedood.

Herders vryagie tussen Tyter en Filida. Veys:
 Vrienden sou men niet vrolyk wesen.

Tyter.

Ik wil mijn Phillida gaen binden /
 In dese zoete Lente-tijd:
 Kiepst uyt den slaep myn wel beminden /

E 2°

Pho

Phabus ai op de himmen rijd /
Op komt de soete bant ontbi bi bi bi inden /
Waer dooz mijn hert geklupstert leyd.

Philida. Wat hooz ik aen myn Doren bzuysen ?
Zijnder de Winden in 't Bosch verstoord ?
Of zijn 't de Golsjes die soo bzuysen /
Of woerd myn Dee op Stal vermoord ?
Of zijn 't de bladeren die soo rup he he he sse /
Dat mijn hier in mijn rust verstoord.

Tyter. 't Is Cyter schoonste Herderinne /
Die u komt wekken met den dag :
Op zijt de schoonste Veld-Godinne /
Die ver op aerden wesen mag :
Die ik uyt grond des herten bemt hi hi hi nne /
Philida hoozd dog myn geklag.

De Gulde Sou is opgerefen /
Herderin drijft 'er u Dee van Stal /
En laet ik maer u dien aer wesen /
Ik zal se leyden in 't groene dal :
Dooz geen onheyl hoeft gy te vze he he he esen /
Ik zal se hoeden dooz ongebal.

Philida. Cyter ik hooz u soete reden /
Mogt ik geloven uwen tael /
Ik sou mijn Trouw aen u besteden /
En doen u minnelijk onthael :
Maer Jonkmans vlyen en loofse be he he he eden /
Zyn dooz de Dogters maer een quael.

De Jonkmans zijn niet als zy plagten /
Schoon dat zy komen als een vrynd,
Doen aen een Maget hare klagten :
En meer in schijn als daed bemind :
Daer dooz so mag ik mijn wel wa ha ha ha gten /
En slaen u klagten in de wind.

Tyter. Souden de Herders van de landen /
Gelyk de steedse knaepjes al /
Leven ontrouw het was een schanden /

Phh

Philida staect dog u gekal /
Eer sal de weersid in hier verbza ha ha ha nden /
Eer Cyter u begeben sal.
Philida. Cyter komt laet ons samen treden /
Al op het Jeugdig Veld-Capjt /
Ik sal mijn Min aen u besteden /
Ik heb gezien u trouwigheyd /
Wel aen mijn Schaepjes lozt van se he he he eden /
Weest met u Herderin verblijd.
Ik wil mijn Cyter maken baerdig /
Een kransje van veelderley kruid /
Komt Herderinnen en Herdertsjes aerdig /
Maekt 'er een dansje en speelt op u Fluyt /
Cyter die is 'er de Bzupdegom waer ha ha ha rdig /
En Philidaetje die is de Bzupd.

Een Samenspraek tussen een Jonker en een Herderin.
Stem: Van Jan Pot uyt.

Jonker.

Oetwaekt schoon Herderin / Aurora is aen 't da-
gen / Kom mijn soete Veld-Godin / Mijn Engel
wilt u kleden ras / Ik sal u helpen weyden /
Mijn Schaepjes in 't groene gras.

Herderin. Ik ben dit niet gewent / Dat mijn iemant
komt wekken / Ik moet sien wie dat gy bent; Zy schies
koozt haer onder kloeeren aen / En opende haer deurtje /
Daer sag zy de Jonker staen.

Wel Heer wat maect gy hier ? Soo vzeeg al in den
morgen ? Om te nemen u plezier / In het Veld al
met een Herders kind / Ik loof u zinnen dwalen /
Daerom u dog wel bezind.

Jonker. Lief u Albastert wilt / En uws wassers
wanz

S 3

wangen / Met uw oogjes so zwart als git / Hebben
mijn Jonkheert doorwond altyd : Ik kom in eerbaer-
heden / Daerom spreekt geen spytighepd.

Herderin. Jong-heer wat sou dit zijn ? Dat ik sou
spytig spreken / Daer gy niet misdoet aen myn : Het
versoek van een Jonkma is byp / Om een dogter te
spreken / En het wijgeren staet 'er by.

Jonker. Ik hoop mijn Lief die sal / Niet wey gerag-
tig wesen : Ik ga met u na de Stal / Om te drijven
uwe Schaepjes wyt / Ik weet dat zy verlangen /
Om te komen in 't groene krypt.

Herderin. Het is maer een begin : Dat gy uw min
komt bieden : Aen een slegte Herderin : Nam ik u ten
eersten so mee na het land / Van souden al de lieden /
Van mijn spreken grote schand.

En mijn Ouders alle bey ; Die soude mijn beky-
ben ; Dat gy mee ging na de Wep : Breynt u Ouders
by de mijne hier / Kommen zy accordeeren ;
Ziet dan trouwen wy met plezier

Jonker. Mijn Lief ik sal terstond / Haer halen hier
na buyten ; Ach ! laet ik u roder mond ; Eens kussen
oer schoone meyd ; Adieu mijn uytberkoren ;
Op beloften van trouwighepd.

Vrygie tussen Joost zynde een Vryer, en Kaertje,
een oud Wyf die op krukken sprong, met een voor-
Dogter. Voys: Van de Quezel.

Wel liebe Kaertje ; Gy zijt een Weduwvrouw ;
Ik soek een praectje / Te maken hier niet jou ;
Ik heb gesteld mijn zin / Op u die ik bemijn ; Al zijt
gy oud van dagen / Ik kom mijn hert en trouw ;
Aen u op dragen.

Maer

Maer Joost die reden ; Dat lijft wel mallighepd /
Wilt van mijn creden / En soekt een jonge Meyd ;
Dat past best by malkaer ; Ik ben haest sestig jaer /
Daer toe gaen ik op krukken ; En gy een jengdig
quant ; Dat sou niet lukken.

Ik heb geen zinnen ; Aen eenen jonge Maegd ;
Om die te minnen ; Gy zijt die mijn behaegd ; Dat
song en dertel goed / Is al te trots van moed ;
Daer toe vol Minne-streken ; Dat meenig Jongen
quant ; Breynt in gebreken.

Wel sou gy schroumen ? Om by een jonge Meid /
Op 't bed te komen ? Dat was te groote spyt ;
Wat had ik aen soo'n Man ? Als gy der niet doyst an
Schoon dat ik loop op selten ; Daer sou nog in mijn
mond ; Wel botter smelten.

Ik sal u eeren ; En doen so veel ik kan ; Na u be-
geeren ; Als gy mijn macht u man ; Ik sta altijd
bereid ; Dooz u tot dienstbaerheid ; Gy sult u niet be-
klagen ; Als gy niet gaen en kan ;
Sal ik u dragen.

Zy gingen trouwen ; Men heeft met veel getier ;
Zuilost gehouwen ; Vol breygden en plezier ;
De Bruidgom die song ; De Bruid op krukken
sprong ; De Speelman by Sint Felten ; Die speelden
na de maet ; Van houte selten.

Dit soete Paertje ; Singen te saem na bed /
't Was moez en baertje ; So sagies en wat net ;
Al ben ik stijf en oud ; Ik ben eerst weer getroud ;
Zy sprak mijn liebe Joostje ; Voldoed nog eens mijn
lust ; Al booz een poestje.

Maer de Bruids Dogter ; Die dansten hups en
sijn ; De Speelman brogter ; So meenig glaesje
wyn ; Tot dat hy na zijn zin ; Haer kreeg al tot zijn
min ; En haer so dikwils kusten ; En deed met deese
meid / zijn wil en lusten.

Na eenig weken ; De Dogter wierd gewaer /

E 4

Meid

Met veel gebreken / Zy was niet kinde zwaer : Zy
zeid het aen haer moeder ; Dat zy sou gaen voor hoer ;
Mer sou mijn begehien ; So gy mijn schande niet /
Soekt te bedekien

Zy ging veramen / Sprak tot haer dogter sent /
Als gy moet kramen / So houd u wat absent / Ik
sal aen Joosje klaer / Seggen dat ik ben zwaer /
Brenge mijn het kind dan nader / Dan sal ik moeder
zijn / En Joost de Vader.

Joost deed zyn bestien / Al met dit oude Wijs /
Maer op het lesten / Hoord wat een raer bedryf /
Zy zep ik ben bezigt : En Joost moest om de klugt ;
En stond de Doodvrouw halen / Al by dit oude wijs
Al sonder falen.

Zy sprong op krukken / En was schier half blind ;
En kon niet bukken ; En nog quam daer een kind /
Terwijl dat Joosje gou ; Ging halen de Doodvrou
Als hy thyns quam op Raetje / Sprak yder hier is
een kind ; Wat lijkt zyn Raetje.

Joost sprak verheben ; Is hier een kindtje ras /
Daer ik mijn leven / Altyd so bang voor was : Ik
nam een oude Drouw : Om dat ik doogt zy sou /
Geen kinders mijn voorzichingen : Maer nu moet ik
gestaeg : Sup Supra zingen.

Joost ging voor Raetje : De Dogter ging voor
maegd / Maer dit Papaetje / Die heeft zyn trou be-
klaegt ; Hy veegd het kind zyn gat / En krijgt nog
slagen zat / Dan Moer en Dogter siben : Gy jong-
mans wacht u dog : Voor ouwe Wyben.

Antwoord van een Dogter aen een Jongman, die
haer vergeefs gevreyd had.

Stem : Het best op Aerd' is &c.

Het best op aerd' dat is een maget soet ;

Maer met geen loos geblep van jongmans moet :

Maer

Maer stil en eerbaer leeft ten aller stonden /
So sal de haet en nyd en laster monden /
Haer gants niet deeren :: schoon die nog soo woed /
Het best op aerd' :: dat is een maget soet.

Maer heb ik oopt mijn leven een Jongman ?
Enige Lied' betoond dat hy daer van /
Kan klagen ? eben of hy met zyn woorden /
En door zyn minne-klagt rijn hert bekoorden :
Maer dwase minnaer ziet wat dat gy doet /
Eer gy soo :: met ydele hoope boed.

Wilt gy om myn verlaten al 't pleyzier
Des werelds ? dat men vind op aerden hier ;
Soo kunt gy woeten in d' Aerd' als de mollen /
Die der gestadig maken nieuwe hollen /
En woeten blindelings als men bebind /
Soo zyt gy mee :: gelyk een mol verblind.

Gy komt so blindelings ook voor den dag :
En maekt om myn so een vergeefs geklag /
Daer ik u oopt heb eenige hoop gegeven /
Om met u in den Egtten staet te leven /
Voe kunt gy soo :: verblind dan zyn Jongman ?
En greft een aer :: aldaer de schuld nog van.

Wilt gy vergaen als de sneeu op het veld ?
So ik u dwase min niet en herfeld /
Dan sult gy sekerlyk ook moeten repfen /
Met Carons Boot wilt het wel overpepfen /
Die u dan wel :: sal komen halen af /
En voeren sal :: al na het dypster graf.

Wilt gy de wijn om my nu laten staen ?
Dan hebt gy om myn heel veel winst gedaen /
Want die het Baggius-nat gestadig slurben /
Die raken dikwils tot de grond bedurben /
Gy meugt om myn :: dat wel verlaten gou /
De winst daer van :: is meer als aen een Drouw.

Ik seg u dan voor 't lest hoord mijn bediet /
Klaegt ober myn nog ober niemand niet /

Die u hebben verhinderd mijn te werben /
Ik ben en blijf gezint maget te sterben /
Die geef ik u : : Soo veel ik inand geeft /
Het best op aerd' : : Is die in byzpeyd leeft.

Een Aerdig Voorval van een Dienst-Meysje en een Trompetter. Voys: Van de Quezel.

Wie heeft zijn leven / Sulck een klugt gehoord ?
Als ik sal geven / Te kennen regte voort /
't Is van een aerdig dier / die veel nam haer pspzier /
Mer haer Byper wilt weten / Als haer Meester en
Byouw / Waren te eeten.

Zp was woonagtig / Alhier in dese Stad / Zp een
Heer magtig / Der sien van geld en schat / En diende
lange tyd / Zp hem voor een Dienstmeyd / Niemand
wilt van haer strecken / Of van haer snoo beleyd ;
Soo 't is gebleken.

Zp had een Byper / Dat een Trompet was :
Een byave strejer / Die haer veeltyds genas / Als 't
heft was van den dam / Dog liet dit soete lam ; Hem
sagjes binne komen : Dan was het al verpot /
Daer was geen schromen.

Daer wierd gedronken / Lekkere wijn byulce / En
byaef geschonken / Chocolaet / Coffy / Chee /
't was lief nog eens gekust / Dolbzengs mijn min-
ne-lust ; Sp kunt na u begeeren /
Al wat u hertje lust / maer commandeeren.

Sp speelden sagjes / met zyn Trompet marijn /
Schier heele nagjes / Wie sonder dood booz zijn :
Dat ging besonder soet ; En 't was van 't heer schays
gred ; Daer zp haer bypk mee vuiden / Daer zp soo
meenigmael : Samen van smulden.

Maer

Maer ag de dzommel / De saek racht heel verbynd
Want ziet de bommel / Begon te byken upt / Haer
roljes wierden hozt / Men weet niet wat 'er schozt /
Het water ging haer quellen / Dat meening jonge meid
De bypk doet zwellen.

Men was verwondert / En wist niet wat 't beduit
Niemand en konder / De saek regt krijgen upt / Al
haer roepen dat was / Ik ben niet wel te pas / Og
mijn en ik heb wozen / Dat doet mijn jonge maegd
So droevig kermen.

Men liet outbieden / De Juffrou haer Cozjn /
Het moest geschieden / Het meysje bleef vol pijn /
Dat was een goet Doctoor / Die zep tegen Simoor /
Men sou was 't zyn begeeren / Dees lieve soete maegt
Eens sagt klistieren.

Maer laes og ermen ! Dat holp so veel als wind /
Zp bleef al kermen / Dit soete lieve kind / den Doe-
toor die ve ag / Haer water dat by nacht / Bergaerd
was wie sou dzomen / Spzak by dat hier een kandtje
staet te komen.

Sonder ontfermen / Moest zp de deur straks upt /
Daer holp geen kermen / Nu zit dees lieve byyd /
Dast sonder byydegom / Sp ziet na haer niet om /
Nu doet zp niet als kryten / En moet in schand en
finact haer tyd verstyten.

Dienstmeygies alle / Hier word nu door geleerd /
Dat sulck mallen / Veel in droef henyd verkeert /
Wcest trouwen heus van mond / Boud op een vaster
groid / So word gy niet bedrogen / Als dees onno-
sele maegd / Houd dit booz oogen.

Vrysters-Klagt, Voys: Tien pond snel.

As wat moet / Ik helaes verdragen ! Ik arres
men bloed ! Mag niet regt wel klagen /
Dat ik ben o spyt : Mijn lieve Byper quijt. Daer

Daer ik staeg / Mee so meenig trantje:
 Deed by nacht en daeg: Ag dat lieve Jantje /
 Is nu aen een kant / By is na 't wasme Land.
 Kzaeutwelaer: Is nu zijn Kapiteyntje:
 Ag die Creuselaer / Dronk so gaere wijntje /
 Botterd' immer bier / dat was al zijn pypzier.
 Wat heb ik: Meening Bzeemer-hangje /
 Wel met hem gesikt: Ag dat lieve Langje /
 Is nu na de stract / Myn troost en toeberlaet.
 Van bzagt by / mijn koek en Karstanie /
 Appeltjes daer by / Ciens en Oranje / Aerd-Akers
 en Spzot / 't Was sulck een malle zot.
 't Was altijd / komt hier in mijn boutje /
 Kind lief weest verblijd: Sp sult zijn mijn bzoutje;
 Ik heb jou so lief / Weest maer tot mijn gerief.
 Ja wel mogt / Dit altijd so dueren /
 Heb ik wel gedogt / dat soet turelveren / Stond my
 heel wel aen / Maer 't was wel haest gedaen.
 Maer gants bloed! Og die lieve dzommel /
 Dooz dat soetste soet / Doel ik sulck gesiommel /
 Onder mijn Jonghert /
 Dat baerd mijn sulke smert.
 De Rok word / Myn o lieve seetse /
 Van voren so kopt / dat mijn moer en Peetje /
 Seggen altemet / Kind gy word lustig bet.
 Maer dat sal / Hem wel openbaren /
 Dat is niemendal: by moet 'er vooz varen /
 Man en Bzouw zijn een /
 Wy zynder mee te vzeen.
 Oozlof dan / Amsterdamsche mepsjes:
 Spiegelt u hier an / dwingt jou weelig blesfen /
 Doed so niet als ik / So raekt gy in geen strik.
 Want als zy / A niet willen Croutwen /
 Zit gy in de lep / Moer moet 't kind dan houtwen /
 Maer ik hoop vooz 't lest /
 Bind het alder best.

Oostindios-Vaers beklag, stem: Heele winterse &c.

A wat heb ik bedzeven! Ag wat dzoebiger Iben!
 Heb ik arme knecht / Og hoe waer ik soo slegt;
 Myn geldtje verbzuyd / dat tot eenen duyt / En nu
 so moet ik lopen / als een sno schabuyt.

Toen ik eerst quam upt Inje / 't Was al ik bemin-
 se / Elk een was mijn bynd / maer meest om mijn
 splint / Sp streelden mijn klaer / 't Was hier en 't was
 daer / So lang tot dat mijn poer heel verfaselt
 waer.

't Was wellekom heertje / gy stinkt na het teertje /
 Dat rupk ik so graeg / maer o! dzoebige plaeg / Een
 korten tyd hier naer / wast weg soep verhaer / Ik
 mag die teer niet rupken / Foep wat stinkje raer.

Men zoende en streelden / men dansten en speelden /
 Op Bas en Pfool / In vrou Venus school / Men
 dzonker met kragt / by dag en by nacht / So lang tot
 mijn geldtje was ten eynd' gebzagt.

Du zien al mijn vzienden / Die mijn vooz dese dien-
 den / Myn aen met de nek / Houtse myn vooz de gek
 Ik heb geld nog bzood / En gants naekt en blood /
 Du wil mijn niemand helpen / In mijn grote nood.

De hoertjes en waerdinne / Die eerst riepen kom
 binnen / Kroepen nu passeer / De Linie al weer /
 Dooz ses seven jaer / Daer moetje dat 's klaer / Du
 weer wis aen geloben lieve soete vaer.

Ag zielberkopers Jantje! og alder liefste mantje /
 Helpt mijn van de wal / want ik mis hier dog al /
 mijn hert is mijn slou / Van hunger en kou / Og
 ik moet weer na Inje / Of ik sterf van rou.

Oozlof Sjappetoutjes / myd dog sulke bzoutjes /
 Van dat ligte slag / So en hoefje niet ag! Als ik nu
 weer doe / Schoon dat gy 't zyt moe / Na Inje te
 varen / Siet wat beter toe.

Een nieu Lied van een bedrogen Minnaer en Minnares. Voys: O Holland schoon, &c.

Wat baert de Liefde ald'roefheid / Gelyk hier is gebleken / hoe dat een koopmans zoon met vlyt / dooz liefde was ontsteken / Al op een Dogter jong en schoon / Liestalig en fraei van persoon / Daer ging hy by uyt bypen / En dese maegd verleben.

Hy sprak de maegd niet reden aen / Och lief komt mijn te baten : Ik ben om u in d'ynk belaan / Ik sal u nopt verlaten / Komt mijn te hulp dooz liefde soet / Ik ben een koopmans zoon met goed / Genoeg om van te leven : Lief wilt mijn niet begeben.

Ik ben een teere jonge maegd En heb niet als mijn eere; Daerom tot mijn geen liefde draegt / A vader sou 't niet consenteeren / A Moeder sou het niet toetsaen / Dat wy soude te trouwen gaen : Gy soekt mijn te bepraten / En dan weer te verlaten.

Og neem mijn alder liefste vrou / Ik sal u nopt verlaten / Daer is een goud Oozlogie op trouw / Mijn Ouders sal ik wel bepraten / Daer is een bries al met mijn bloed / Dat ons samen verbindt doet / Te leven met verblijden / Tot ons de dood komt schepden.

Ik neem u trouw en ben bereyd / Om met u so te leven; De jongman was hier dooz verblijd / Heeft haer meening kus gegeven; Zp leesden samen met genugt / De Maget wierd van hem bezugt / Hy gaet zijn Ouders bragen / Om te trouwen met behagen.

Og mijn beminde vader vroom / Wilt gy mijn laten trouwen / Ik heb een dogter jong en schoon / Schragt in grote rouwe daer toe is zy van mijn bezugt / laet ons dog trouwen met genugt / dan leven wy in eere : Wilt het maer consenteere.

Dat doen ik nu of nimmermeer / dat gy de maegd sult trouwe / A Moeder dat ook niet begeer / te trouwe zo een vrouwe / Ik seg dat gy van stonden aen / De
ma.

naget sult verlaten gaen : Gy brenge ons geslagt in handen / Gy moet na bzeemde landen.

Zijn Ouders d'wingen hem ter stond / Da Curasou te varen / Og vader als het wesen moet / Hoord dog na mijn verklaren / laet dog mijn lief komen aen boord / Og vader mijn bede verhoord / Mijn hert dat schynt te bzeiken / laet ik mijn Lief eerst spreken.

De vader sprak na u begeer / Sult gy u lief eerst spreken : Maer trouwen sult gy nimmermeer / Zyn hert dat scheen te bzeiken / Zyn lief die kwam by hem aen boord / De Moeder was hier dooz verstoort / Met grote nijd ontsteken / Sy sprak ik sal het wreken.

Ziet hier liefde ter herte gaet / van dese twee bedrijve / Adieu Lief ik zweer met 'er daed / Ik u getrou sal blijben / Schoon dat mijn Ouders ons schepden doet / 't sal haerft weer komen met 'er spoed / En leven dan in vzeugden / Als twee lief jes in deugden.

Daert wel jongman dan met 'er spoed / 't sal mijn daer op verlaten / Denkt dat ik draeg u blees en bloed En liefde hoven maten / Ik sal u blijben seer getrouw; Als een deugd en eerbare vrou / Eer 't is mijn Eer sou verliessen / Liever sou ik de dood kiesse.

So schepde dese twee van een Hy is so heen gebaren En liet zijn lief so in geween / In droefheid en bezware Zyn Moeder hoorde dit gerugt / Dat dese maget was bezugt : Met nijd was zy ontsteken / En dogt ik sal me wreken.

De Moeder hogt een jongman om / Om de Dogter te bedriegen / Op dat haer zoon op dese Blom / Niet meer en sou verliessen / 't Geschiede in korten tyd / dat de jongman dooz sijn praktijk / dees Dogter kwam verleben / Om uyt pleyzier te repen.

Als hy de maegd had uyt de stad / So ging hy haer schoffeeren / Zp aen hem om genade bad; en wilt my niet ontteeren; Neemt liever mijn leven met spoed; Eer gy my dese schand aen doet : Wil mijn het hert affreken / Om u gemoed te wreken.
Kias

Uyt list en puere nijd: maer na een hozen tijt
 De kraembrou dit geloof, die wiert als dol van hoofft.
 Zy greyp het kind terstond al by zijn beenen /
 En slaet het met het hoofft tegen de steenen /
 En sprak geheel ontzint: Leg daer jou duybels kind.
 Jou vaer als een schabuyt / Is met de hoeren uyt.
 Zy neemt een mes aldaer ter zelver stonde /
 En heeft haer selfs tot 'er dood gaen woude /
 Zy steekt het in haer hert; Aldaer zy lag vol smert /
 So dat moeder en kind / Was dooz de dood verflind.
 Geen uur daer na of ziet de man quam keeren /
 Weder na hups by zijn vrouwtje met eeren /
 So dya als hy thups quam / haest dit elend vernam.
 Als dat tot zynder spyt / dit was geschiet uyt nijd.
 Hy bond zijn vrouw al met zijn kind verlagen /
 Hy was maer uyt geweest omtrent tien dagen /
 Ep laes wat droefheid groot! het leven hem verdzoot /
 Hy neemt een mes seer straf / en steekt zijn hert ook af.
 De ouders van dit Paer gingen beklagen /
 Haer nijdigheid / 't is haer in 't hoofft geslagen;
 De moeder sprong met spoed / Van boben in de bloed /
 De Vader op dit pas / Ging hem verhangen ras.
 Soo komt den Heer tot zynder tijd kassijden /
 Die d'Egte Trouw van haer kinders benyden /
 Gy Ouders wie gy zijt / En stookt geen twist of nijd
 Gy Jong getrouwen ziet / Geloost benyders niet.

Een Aerdig TROUW-GEVAL.

Stem: Ach myn alderlieffte hert.

Lijffert toe dienstmeisjes al / Ik moet u wat raers
 L verhalen / Geschied in de Amstel palen / Een heel
 aerdig Trouw-geval / een jongman seiden zijn zinnen /
 Op zijn moeders dienstmaegd schoon / Die hy soo ver
 kout te winnen / Dat zy by hem krijgt een Zoon.

Als

Als dit kind ter wereld quam / was dees maget heel
 berlegen; want haer vrou de was haer tegen en was
 op dit paer so gram / En sprak: Zoon gy zult haer
 laten / En maekt niet dees maegd beding / Geest haer
 hondert schoon duraten / die zy ook in dank ontving.

Daer mee gaet dees maget heen / Wens haer klame
 kind de vreden / En gaet haer tescand verklede / Fraep
 van boben tot benen / Als een Hoerense Boerminne /
 Krulle lokjes aen het hoofft / Want zy diene wou booz
 minne / Wie had 't immer oopt geloost.

Daer mee met een seiffe moed / Ging dees Maget
 met vercloeien / Na haer vrous bestredster soeken / die
 zy daer ook jupst ontmoet; Juffrou huerde haer booz
 minne / Over hare soete lam / Dit was heel wel na
 haer zinne / Dat zy by haer kindtje kwam.

Zy bedagt dan weer met spoed / Om wat selsaemst
 te beginnen / Waer dooz de jongman zijn zinnen / Heest
 genepgd op staende voet / Want ziet als het kindtje
 schrepen / Song zy wist Papactie / Dat Mamaetie
 niet verblijden / Dus minde zoete man.

Dit ingtse dan al te met / 't Geen de Jongman
 misselijkt dogte / Dat hy het wel ondersogte / En daer
 naeutwelijks oplet / En neemt waer gelegentheden /
 En spreekt dese maget an: Wat zingt gy zomtijds
 booz reden / Die ik niet begripen kan.

Wel sprak zy laet dog mijn Heer / Dese sang u niet
 verbeelen: Mag ik met het kind niet speelen / Ik zing
 dit zomtijds wel in eer? Og bent gy 't mijn Wimaetie?
 Benje 'r Lief of benje 't niet? myn staet booz mijn soe-
 te maetie / Gy hebt eenen teeken ziet.

Onder 't hapt op 't boozhoofft dan / Ik bespenre het
 waer te wesen / Gy zyt mijne uitgelefen / Ik en twyf-
 sel niet meer an: Wilt niet vresen mijn beinde / Daer
 's een diamant op trouw! Gy zult mijn trouheid be-
 binden / Gy zult wesen mijne Vrouw.

De Jongman sprak zijn Moeder an / Onse meyd
 was

De Amsterdamsche GAERE-KEUKEN.

was lief en schoone / In het hert spant zy de kroone /
Maer men ook niet loofstne kan / Dog ons minne is
niet minder / Schoon en lief als onse meid : wel hoe
plagen ons de kinder / heeft Mama tot hem gesepd.

Eerst was 't niet de meid te doen / Wel sal dit niet
wonder wesen ? Nu weer met de Mam gepresen / Hoe
bent gy so byster groen ? Had gy maer de meid geno-
nem / So had gy de Moer van 't kind; Dan waert gy
weer upt de schromen / Om dat gy haer ook bemind.
Ocult Mamaetje daerom niet 't Sal hem al ten
bēsten heeren / dan is 't end al mijn hert seeren / Al myn
quelling en berdyet / Seest my maer het lieve Mamtje /
Dan heb ik het altegaer / De meid en moeder van het
kindtje / dan ben ik upt het bezwaer.

Wel mijn zoon wat 's dit gezyd / Is dit onse maegt
Mamaetje ? Ja zy is 't sprak hy mamaetje : wel is 't
Mama onse meid / Heb ik die gehuert booz minne / wel
ik ben daer in verward ; wel hoe kon zy dit verzinnen ?
h Ze zy dzaegd een moeders hart.

Daer in heeft zy niet mitydaen / Dog geen kwaed
daer in bedreuen / Lief zy my dan maer vergeuen dat
ik haer heb laten gaen / Ik bid dan wilt niet gedenken
Mijn misflagen en abups / want mijn zoon sal ik u
schenken / Keuten u booz kind in huys.

Nu gy kinder's dan te saem / Wilt maer spoedelijck
gaen trouwen / Treffelijck de Bruilofst houwen / 't Is
mijn lief en aengenaem / Iden sag daer met pragtighe-
den / Trouwen dit geliefde paer / Die u meysje doet sa-
nu meden / Dan r' wilt o; upt het bezwaer.

Vermakelyke Gaere Negorie, van Jannetje het
Garen Meysje. Stem: Van Cicelia.

Der komt het Gaere-meysje / weer na gewoone
trant / En liebe ziet een reysje / wat men al by
bare dan / So Linda als van Saeren / Van alder
hande

